

י"ג בכסלו
11 בדצמבר
תש"פ
2019
מספרנו
מה/5334

פרוטוקול
ישיבת מליאת המועצה ה- 9 במניין לשנת 2019
מיום שלישי, ה' בכסלו תש"ף, 03.12.2019

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משתתפים:

חברים:

מר יוסף ניסן	- ראש המועצה
עו"ד קובי נודלמן	- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
מר שלומי שטרית	- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
גב' רונית דמרי עייאש	- חברת מועצה
ד"ר עפר לוי	- חבר מועצה
מר כפיר מימון	- חבר מועצה

חסרים:

גב' ברוריה אליעז	- חברת מועצה וסגנית ראש המועצה
גב' עדי זנד	- חברת מועצה
פרופ' מתי ליפשיץ	- חברת מועצה

סגל:

עו"ד קרין כהן	- יועצת משפטי
גב' חגית מימון מגירה	- גזברית המועצה
מר שמואל לביא	- מבקר המועצה
גב' עדנה זטלאוי	- מזכירת המועצה
מר אלעד ארזי	- מהנדס המועצה
גב' בתיה הרפז	- מנהלת מחלקת חינוך
מר דני מלכה	- קב"ט המועצה
גב' איריס אור	- מנהלת ביה"ס היסודי להבים
מר עוזי תפוחי	- מנהל הכפר "אשל הנשיא"

מוזמנים

נוספים:

גב' שוש יוסף	
מר איתן בר דוד	
מר אילן להב	
מר ליאור טלמעון	- <u>תושבים</u>

על סדר היום:

1. השבעת חבר המועצה פרופ' מתי ליפשיץ.
2. אישור פרוטוקול ישיבה מיום 2.10.19.
3. דיווח ראש מועצה.
4. הענקת תעודות הוקרה :
מר איתן בר דוד
מר אילן להב
גב' שוש יוסף
מר ליאור טלמעון
5. היכרות ודוח מנהלות בתי הספר.
6. פירוט תב"ר 379 שיפוצי במבנה פיס.
7. אישור מינוי גב' רונית שאנן לחברה בוועדת איכות הסביבה.
8. שאילתות.

לסעיף 4 - הענקת תעודות הוקרה

מר יוסף ניסן:

חברים ערב טוב, אני פותח את הישיבה. אנחנו נתחיל את הישיבה ברשותכם עם מקבלי אותות ההוקרה כמנהגנו בקודש, יש לנו היום 4, אנחנו נכניס אותם. עופר מכין את המצלמה. שוב ערב טוב לכולם, אנחנו כמנהגנו פותחים כמעט כל ישיבה במתן תעודות הוקרה לאנשים שתורמים בצורה משמעותית ליישוב בהתנדבות. ואת שוש אני זוכר מאז שאני ילד.

מר שלומי שטרית:

עם מדים, עם מדים.

מר יוסף ניסן:

באמת מאז שאני ילד. ובאמת עכשיו כשדיברנו בחוץ היא אמרה שאף פעם לא נתנו לה תעודה, ואף פעם לא אמרו לה תודה, אז הנה אנחנו עושים תיקון עכשיו שוש.

גב' שוש יוסף:

זה בסדר גמור.

מר יוסף ניסן:

זה התיקון ובאמת מגיע, בכל אירוע עם מדים קיץ, חורף, סתיו, אביב, מתנדבת מכל הנשמה גם במשטרה באמת.

גב' שוש יוסף:

גם, גם במשטרה.

מר יוסף ניסן:

באמת רואים מה שנקרא נשמה יתרה, זה מה שאני ראיתי והחלטנו יחד שאנחנו מוקירים אותך, ואומרים לך תודה.

גב' שוש יוסף:

אחלה תודה.

(מדברים ביחד)

גב' רונית ד. עייאש: יישר כוח, שנים ארוכות של עשייה באמת.

מר יוסף ניסן:

ואיתן בר דוד, בוא איש יקר. איתן גם כן מתנדב במשמר אזרחי המון המון שנים.

מר שלומי שטרית:

גם אותו אנחנו מכירים.

מר יוסף ניסן:

הרבה לפני שאני הגעתי אפילו ליישוב, נכון?

מר איתן בן דוד:

כן.

???

לגמרי, ביד שרה גם.

מר איתן בן דוד:

בלי המשפחה... אני חושב.

מר יוסף ניסן:

דעתן לא קטן למי שמכיר ויודע, אבל באמת נותן את הנשמה בכל אירוע ולא שואל שאלות, בן אדם משכמו ומעלה באמת. אז תודה

רבה איתן. גם שחקן פטאנק לא רע. מי הבא? אילן להב אהלן.

מר אילן להב: נעים מאוד.

מר יוסף ניסן: אילן להב איש יקר באמת, מכל הנשמה והלב, אני הוצאתי את פרויקט נשק וסע, הוא היה מאבני היסוד של הפרויקט הזה, בכל זמן שהיו אומרים לך להגיע, אפילו ב-07:00 בבוקר אתה מתקשר אליו ב-07:15 הוא מתייצב, משהו באמת. ובזכותו ובעזרת אנשים כמוהו עמדנו שנה שלמה במשמרות מלאות, הכול היה כמו שצריך אין מילים, וגם משמר אזרחי סיורים ביישוב, איפה שצריך אותו הוא מתייצב, בלי לשאול שאלות ובהתנדבות, תודה רבה לך.

דובר: וכמה שנים שהוא שימש בשביל המועצה...

גב' רונית ד. עייאש: יישר כוח.

ד"ר עפר לוי: באמת לא מובן מאליו בכלל.

מר יוסף ניסן: בכלל.

ד"ר עפר לוי: לפעמים כל כך קשה לשכנע הורה לבוא פעם אחת.

מר יוסף ניסן: נכון.

ד"ר עפר לוי: אז להיות שם-

מר יוסף ניסן: נכון.

מר אילן להב: זה כיף, מה אני אגיד לך.

ד"ר עפר לוי: להגיע... אני יודע גם ממקור ראשון, באמת כל הכבוד.

מר אילן להב: תודה רבה לכם.

מר יוסף ניסן: אילן תודה רבה. ליאור טלמעון גם כן איש ותיק ביישוב-

מר שלומי שטרית: גם במשמר האזרחי.

מר יוסף ניסן: משכמו ומעלה כמו שאתם רואים. ובאמת-

מר ליאור טלמעון: אנחנו אותו גובה.

מר יוסף ניסן: כן, מסתכל עליו בגובה העיניים. באמת נותן את מה שצריך, מתי שצריך בכל עת בכל זמן מדהים. אני זוכר אותו מאז שאני הגעתי ליישוב, באמת תודה רבה אילן. תודה רבה. איתן בוא בוא, בוא נעשה תמונה קבוצתית.

(מדברים ביחד)

מר יוסף ניסן: אני רוצה לומר ברוכים הבאים לאיריס אור מנהלת בית הספר היסודי שלנו, ולמר עוזי תפוחי שבאמת כיבדו אותנו, ומזה זמן ממושך שרצינו לשמוע על מה קורה בחינוך ולשתף כמובן את כולם, יושבים פה חברי המועצה שבעצם מגלים מעורבות ובאמת אכפת להם לשמוע על התוכניות שלנו ועל העתיד ומה קורה בשנה הבאה. אז אנחנו פותחים, מתי ליפשיץ התנצל יש לו אירוע, אז הוא לא מגיע.

גב' רונית ד. עייאש: עדי התנצלה יש לה אירוע.

מר יוסף ניסן: אוקיי בסדר.

גב' בתיה הרפז: לעדי גם מגיע מזל טוב.

מר שלומי שטרית: מה קרה?

גב' רונית ד. עייאש: היא סבתא.

עו"ד קובי נודלמן: גם ברוריה.

מר שלומי שטרית: גם ברוריה סבתא?

עו"ד קובי נודלמן: מזמן.

לסעיף 1 – השבעת חבר המועצה פרופ' מתי ליפשיץ

החלטה – נדחה לישיבה הבאה

לסעיף 2 - אישור פרוטוקול ישיבה מיום 2.10.19.

מר יוסף ניסן: טוב, קודם כל יש לנו את אישור פרוטוקול ישיבה מיום 2.10.19. היו הערות למישהו משהו? אוקיי אז פה אחד מאשרים את הפרוטוקול.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את פרוטוקול ישיבה מיום 2.10.19.

לסעיף 3 - דיווח ראש מועצה.

מר יוסף ניסן: דיווח ראש מועצה. יש כמה דיווחים, קודם כל אנחנו צריכים לאשר את הנסיעה אני חושב, נכון?

עו"ד קובי נודלמן: לאשרר?

מר יוסף ניסן: כן, צריך לאשרר לפרוטוקול, אושרה בוואטסאפ, שכל חבר מועצה או ראש מועצה או מישהו בתפקיד נוסע, אז צריך לאשר בשיבת

המועצה, אבל פשוט הנסיעה הזאתי נודעה אחרי הישיבה האחרונה ולא הייתה ישיבה, אז אנחנו אישרנו בוואטסאפ ואנחנו נאשרר את זה כאן, בסדר? פה אחד כולם בעד? בעד?

גב' רונית ד. עייאש: אפשר לשמוע על הנסיעה?

מר יוסף ניסן: כן בטח, אבל קודם כל נאשר אותה, בלי אישור איך תשמעי?

עו"ד קובי נודלמן: אישרנו.

גב' רונית ד. עייאש: זה בתנאי?

מר יוסף ניסן: כן.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא עובד ככה.

מר יוסף ניסן: בסדר?

גב' רונית ד. עייאש: לא, תספר לנו למה אתה נוסע, נאשר, נאשר, יוסי תאמין לי נאשר, תספר לנו לאן אתה נוסע.

מר שלומי שטרית: נסע.

גב' רונית ד. עייאש: נסע כבר?

גב' עדנה זטלאוי: הוא הודיע לכם.

מר שלומי שטרית: כן.

גב' רונית ד. עייאש: אז בכלל צריך לתת לנו, אישרנו את הנסיעה.

מר יוסף ניסן: נסעתי ל-3 ימים ללאוכה זו עיר שהיא בברית ערים עם להבים, והכרתי את ראש המחוז, הם באמת אנשים נהדרים-

גב' רונית ד. עייאש: הם היו אצלנו?

מר יוסף ניסן: הם היו פה כמה פעמים בארץ, התארחו כאן, וזה היה נכון לחדש את הקשר, כבר מזה זמן פונים אליי גם מסין אגב שיש לנו איתם קשרי ידידות וברית של ערים תאומות של מישאן וגם מלאוכה, וגם בוסניה, אז מצאתי באמת לנכון לשלב את זה הפעם בגרמניה ולהכיר את האנשים, ובאמת אירחו אותי והראו לי איך המועצה בנויה, ועשו לי סיורים במפעלים מאוד גדולים שם. יש מפעל באזור הזה המפעל שמייצר יין הכי גדול בגרמניה.

מר עוזי תפוחי: אני אוסיף עוד כמה דברים אחר כך.

מר יוסף ניסן: משהו באמת, הם מייצרים 15 מיליון בקבוקים בשנה וברובם לשוק המקומי בגרמניה. מלא כרמים בכל האזורים שם, אזור מאוד מאוד מאוד יפה.

אפשר להוסיף?

מר עוזי תפוחי:

כן בוודאי.

מר יוסף ניסן:

מר עוזי תפוחי:

אוקיי, יש לנו קשר עם לאוכה, הקשר עם לאוכה היה קשר מאוד יפה של משפחות, חילופי תלמידים גם מפה וגם לאוכה באו לפה, תחת הכותרת של בתי ספר ייחודיים, יש להם 2 מגמות ייחודיות, מגמה אחת זה מגמת יינות שלהם עם כרמים שמגדלים ועם יקב מאוד גדול שמייצר באמת הרבה מאוד, כמה מיליוני בקבוקים. ומגמה נוספת שהיא מאוד מעניינת היא מגמת טיס. זאת אומרת תלמידים שלומדים שם למעשה ומסיימים את המגמה הזאת מקבלים רישיון טיס למטוס קל עם מנחת ועם מטוסים, מאוד מעניין. אני חושב שהקשר הזה היה מאוד חשוב ויצר הרבה מאוד חברויות, גם יש סמוך ללאוכה מחנה ריכוז וגם עשינו שם מסע יחד עם התלמידים, אני הייתי אז ראש המשלחת, עשינו גם מסע שיצר את החוויה של ילדים שגורשו מהעיר, עשינו את זה ברגל עד למחנה... זאת אומרת היה פה בהחלט שילוב מאוד יפה גם של חינוך ברמה הפורמלית, אבל גם בכלל הנושא של סובלנות וכל מה שקשור מסביב. הקשר הזה נותק לפני כשנתיים, הוא לא נותק, ... אנחנו ממשיכים להיות איתם בקשר אבל לא יצרנו משלחות כתוצאה מבעיות תקציביות שלהם, זאת אומרת שם בגרמניה.

זה מזרח גרמניה.

גב' בתיה הרפז:

מר עוזי תפוחי:

והאמת שדיברתי עם יוסי סביב העניין הזה, כי היה מאוד, לי היה מאוד חשוב, אני חושב שזה מאוד חשוב בכלל לייצר משלחות, משלחות זה בעיניי אחד האמצעים היותר טובים לחוויות משמעותיות עבור ילדים בנושאים שונים. מאוד שמח שנסעת ובאמת מצפה שאנחנו נראה תוצרים בקרוב.

מר יוסף ניסן:

כן. אנחנו הזמנו אותם במסגרת אירוע של מוני אקספו של מרכז שלטון מקומי בפברואר הבא, ואנחנו נארח אותם כאן. אז מי שירצה לקחת חלק אנחנו נשמח, ואנחנו נתארגן על זה, ובהחלט אני חושב שיש בזה חשיבות, ונדבר גם על העתיד, הקשר עם גרמניה. אגב הטיול הראשון שלי מאז שנולדתי היה בגרמניה, היה בחילופי משלחות נוער ואני אזכור את זה לכל ימי חיי, זה באמת אירוע מיוחד.

מר עוזי תפוחי:

אני חושב שבעידן הנוכחי ממש זה מקבל משנה משמעות, מכיוון שלאוכה זה שייך למחוז סקסוניה והוא החלק המזרח הגרמני, אנחנו יודעים מה קורה בחלק המזרח גרמני עם עליית גל הרדיקליות האנטישמיות, אני חושב שבהחלט יש לזה משמעויות.

כן, יש בזה בהחלט. זה מחוז שמכיל 15,000 תושבים על פני 11 ערים.

מר יוסף ניסן:

15,000 תושבים?

מר שמואל לביא:

מר יוסף ניסן:	15,000 כן.
מר שמואל לביא:	זהו?
מר יוסף ניסן:	כן, זה המחוז, זהו זה רק כפול מאיתנו כן. זה כפול מאיתנו ומחוז יחסית גדול. יש 11 יישובים, היו שמה כמה שינויים שלטוניים, הייתה לאוכה שהייתה עצמאית והיום היא חלק מה-, כמו מועצה אזורית, זה ממש כמו מועצה אזורית. ויאנה זו שהיא הייתה ראש מועצת לאוכה, עכשיו היא ראש המועצה האזורית, אז זה באמת, ודיברנו המון באמת אנשים נהדרים.
מר כפיר מימון:	אגב גם אני הייתי שם.
מר יוסף ניסן:	כן?
מר כפיר מימון:	על חשבוני אבל, באמת. הייתי אצל יאנה הייתי במפעל של היין, זה יין לבן.
גב' בתיה הרפז:	נכון, נכון, אז יצרנו-
מר כפיר מימון:	כובע אדום קוראים לו בגרמנית.
מר יוסף ניסן:	כן, נכון.
גב' בתיה הרפז:	רד קאפ.
מר כפיר מימון:	רד קאפ נכון.
מר יוסף ניסן:	טוב אוקיי, אז באמת אירחו אותי יוצא מן הכלל, ואנחנו נגמול להם כאן בארץ. אז עכשיו אנחנו נאשרר ברשותך. מי בעד? פה אחד, תודה.
החלטה: הוחלט פה אחד לאשרר את נסיעתו של ראש המועצה ללאוכה גרמניה.	
מר יוסף ניסן:	בפעמים הבאות אנחנו נעביר את זה לפני ונגיד מה המטרות של הסיוור והכול, כמו שיש לנו נוהל אגב שאני לא יודע אם יש במשרד הפנים נוהל חדש מאז.
גב' עדנה זטלאוי:	זה לא של משרד הפנים.
גב' בתיה הרפז:	זה נוהל של המועצה.
מר יוסף ניסן:	בסדר, אבל זה הנוהל של המועצה הוא היה זמני עד שיצא נוהל של משרד הפנים, ואני לא יודע אם יצא נוהל של משרד הפנים.
גב' עדנה זטלאוי:	משרד הפנים לא קבע נוהל.
מר יוסף ניסן:	מה? לא קבע?

גב' עדנה זטלאוי: לא קבע נוהל.

מר יוסף ניסן: אוקיי, אז אנחנו נפעל לפי הנוהל שלנו, בסדר. תעודות הוקרה נתנו.

לסעיף 5 - היכרות ודיווח מנהלות בתי הספר.

מר יוסף ניסן: היכרות ודיווח מנהלי בתי ספר. אז מי רוצה?

מר עוזי תפוחי: אתה רוצה לפי סדר גדילת הילדים, אז זה מתחיל ביסודי.

גב' רונית ד. עייאש: שליחה רגע לפני הערה, סיימת את דיווח ראש המועצה?

מר יוסף ניסן: לא, יש לי עוד דיווח אחד על הנושא של הרכבת, אבל רציתי-

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, אין בעיה, אפשר לעצור-

מר יוסף ניסן: נחזור לזה אחר כך.

גב' רונית ד. עייאש: מעולה, רק שנדע שלא סיימת את זה.

מר יוסף ניסן: יש לי עוד 2 אפילו.

גב' איריס אור: אני יכולה לדעת מי הנוכחים?

מר יוסף ניסן: כן בהחלט. בואו נעשה סבב היכרות קצר במקום.

עו"ד קובי נודלמן: קובי נודלמן.

גב' רונית ד. עייאש: רונית דמרי עייאש חברת מועצה.

ד"ר עפר לוי: עפר לוי.

עו"ד קובי נודלמן: ד"ר עפר לוי.

מר יוסף ניסן: שלומי שטרית.

גב' רונית ד. עייאש: עוזי מכירים.

מר יוסף ניסן: כן, גם כפיר.

גב' עדנה זטלאוי: כפיר מימון.

מר כפיר מימון: כפיר מימון.

מר דני מלכה: דני קב"ט המועצה.

- עו"ד קרין כהן:** קרין כהן יועצת משפטית.
- גב' חגית מ. מימון:** חגית גזברית.
- גב' עדנה זטלאוי:** עדנה מזכירת המועצה.
- מר יוסף ניסן:** בתיה מכירים.
- מר שמואל לביא:** שמואל לביא מבקר המועצה וממונה תלונות הציבור.
- גב' איריס אור:** אוקיי, אתם סקרנתם אותי. טוב, אז אני חושבת שמהו כמו תוך 3 חודשים מאדם אנונימי הפכתי להיות אדם שחושב פעמים כשהוא יוצא להליכה ביישוב. הפסקתי ללכת לסופר, יש שליחים.
- מר יוסף ניסן:** זה חלק מה-
- גב' איריס אור:** כאילו אני מנסה לחשוב איפה הייתי לפני 3 חודשים ואיפה אני עכשיו, וזה בהחלט מרגש אותי, אז ברשותכם אני אתרגש. הגעתי לבית הספר אחרי שבחרתי בבית הספר גם בית הספר בחר בי, והתחלתי להקשיב לקולות ששמעתי, שמעתי את אנשי המועצה, שמעתי את המנהלת העוזבת, ובעיקר בעיקר הקשבתי לצוות המורות, אחת אחת ישבתי איתם מעל 40-50 דקות, כדי ללמוד ולהבין את ה-DNA של המקום. והיו מיד כבר תובנות, התמונה התבהרה ובעצם מהר מאוד הבנתי-
- מר יוסף ניסן:** ... איזו הקדמה, היא הייתה סגנית מנהלת בבית ספר ניצני הנגב במשך?
- גב' איריס אור:** 7 שנים.
- מר יוסף ניסן:** 7 שנים.
- גב' איריס אור:** מתוכם שנה בניהול... הבנתי לאן הרוח צריכה לנשוב, למדתי הרבה בעיקר על האופן, סדר היום וההתנהלות של בית הספר, וכשראיתי את השבועות הראשונים הבנתי בעצם שמה שחשבתי לפני שהתחילה שנת הלימודים התברר כנכון, המורות תיארו את הסיטואציה בצורה מאוד טובה. עיקר העבודה שלנו גם פתחתי מיצ"בים של שנים קודמות, כדי ללמוד לפי נתונים מה אומרים הילדים, מה מדווחים התלמידים על כל מיני פרמטרים של יחסי קירבה ואכפתיות, אווירה לימודית, אלימות, כל הנושאים האלה של אקלים חינוכי מיטבי. והבנו שבעצם השנה אנחנו צריכים להשקיע את רוב המאמצים בעיצוב האקלים בבית הספר, ברמה שנוגעת בכל תחום ובכל נגיעה. אני אומר שאני לא אדם שעושה תיקונים פלסטיים, אני לא מאמינה בזה, אני לא מאמינה שאפשר לבוא ולהגיד למורה תעשי ככה, וזה מה שיהיה, ולכן עיקר העבודה שלי השנה היא מול הצוות, לעשות איזה שהוא שינוי בתפיסה, שינוי בהבנה של משמעות המורה והתפקיד שלו בבית הספר ומול הילד, שינוי באיך מתנהלים בצוות, מידת המחויבות

שלנו כלפי בית הספר מה המשמעות שלה, איך מנהלים שיח עם הורים, בכל הדברים האלה ראיתי מקומות שיש הרבה הרבה הרבה עבודה, ולכן גם הפיתוח המקצועי של הצוות היה בתחום של מה שאנחנו בעצם התחלנו לעשות, הוא בתחום של העבודה של המורים עם התפיסה שלהם את עצמם את המקצועיות שלהם, בעיקר את הבנת האחריות שיש להם על כל ילד בעבור כל ילד שמגיע לבית הספר. אני לא רוצה להגיד מה אני ראיתי, כי אני לא חושבת שזה נכון לפורום הזה. אבל אני אומר שהדרך היא ארוכה כדי לייצר באמת את השינוי. אני מאמינה שברגע שיהיה שינוי בחדר מורים, בעצם הם אלה שמובילים ביחד איתי את הספינה, הן אלה שפוגשות את הילד בסופו של דבר ולכן הן צריכות להעביר את המסרים הנכונים, הן אלה שמרימות את הטלפון להורים, והן צריכות ללמד איך מנהלים שיחה עם הורה, ואיזה מסרים מעבירים ואיך מעבירים אותם, ואנחנו מאמינים שכל השיח הזה יאפשר איזה שהיא שבירה של מעגל שקורית כרגע בתוך בית הספר, שהמעגל הוא מעגל של ילדים לא מרוצים הולכים הביתה מספרים להורים שלא טוב להם, ההורים כועסים, לא מרוצים, תוקפנים כלפי בית הספר, צוות שהופך להיות הרבה יותר מוחלש, פחות מתמודד עם עניינים של ילדים, ילדים לא מרוצים וכן הלאה, והדבר הזה חוזר על עצמו. זה מעגל שצריך לשבור אותו, והדרך היחידה לשבור אותו היא רק דרך הצוות. אני גיליתי שבבית ספר להבים אין הרבה אלימות. זה יישמע אולי מוזר, כי אני יודעת שבשבילים ובבתי הקפה ובחדרי הכושר אומרים שבבית ספר להבים יש אלימות. אבל אני אגיד 2 דברים, אני אגיד קודם כל שיש ילדים מדהימים, אני באמת מכירה בתי ספר אחרים, הילדים של להבים דווקא ברמות של התנהגות אלימה, זאת לא הבעיה שלהם, ממש ממש לא. יש עניינים אחרים של התמודדות עם כעס, עם סף תסכול נמוך, וזה דברים שאפשר לעבוד עליהם. עיקר הבעיה היא בעיה של סמכות, קבלת סמכות משמעת ואווירה לימודית. אלה 3 דברים קריטיים מה שאני אומרת עכשיו, כי בלי זה לא יכולה להתאפשר למידה. אם ילד לא מקשיב למורה ואין אווירה לימודית, לא יכולה להתקיים למידה. אז אין מה לדבר על הישגים לימודיים עד שאנחנו לא מייצרים אצל המורות את יכולת הסמכות בכיתות, ואצל התלמידים את ההבנה שזה מה שצריך להיות כדי לייצר למידה. העבודה שהתחלנו לעשות כבר עם הילדים, התחלנו מהלך לפני 3 שבועות, שהוא נקרא לוקחים אחריות על המילים. פירקנו אותו בחדר מורים ממש לפרטים, בדיוק לאיזה התנהגויות אנחנו מתייחסים, בדיוק איזה התנהגויות של ילדים אנחנו לא עוברים לסדר היום. כשמורה אומרת משהו לתלמיד והוא לא עושה, אם פעם הוא יכול היה להמשיך ולא הגבנו, היום אני ממש ממש מתעקשת עם המורים להגיב, לא לוותר. כי בכל פעם שאנחנו לא מגיבים ומוותרים לילד על התנהגות שהיא לא תקינה, אנחנו משרישים את ההתנהגות הזאת ואנחנו מאפשרים לה להמשיך ולקרות. ולכן כל הזמן המנטרה שאני אומרת למורים מה שאנחנו נעשה זה מה שיהיה, מה שאנחנו לא נעשה לא יהיה. ולכן אנחנו עובדים מאוד חזק ב-3 שבועות האחרונים. אני אגיד שגם אני אדם שמאוד עובד עם נתונים, ואני לא מחכה לתוצאות מיצ"ב. כבר שבוע שעבר בניתי איזה שהוא שאלון קצר בגוגל... ורק כדי לבדוק את הרוח

של המורים איך הם חווים את הדברים, וזה רק שבועיים מתחילת התוכנית הזו, אתם תסמנו לי מתי הגזמתי בזמן.

לא, לא, זה בסדר.

מר יוסף ניסן:

גב' איריס אור:

ואני כבר רואה שהרוח מתחילה לנשוב. אם בתחילת השנה עסקתי במשך חודש ימים כל הזמן בפתרון של בעיות של משמעת לא של אלימות כמעט, רק של משמעת, של ילדים שמפריעים בשיעור וכשהמורה אומרת להם משהו, הם לא מקשיבים. אנחנו הגענו למצב של כמעט כמעט 0 קריאות אליי ביום מלבד פה ושם קטנים, זאת אומרת שכבר אנחנו רואים שהחגורה שהידקנו והאמירה שאמרנו כצוות בשפה אחידה מול הילדים מתחיל לעבוד. אנחנו אבל ממש רק בניצנים, הדרך שאני מכוונת אליה היא הרבה יותר ארוכה. במקביל אנחנו עובדים עם ילדים, יש בכל כיתה מספר ילדים שמאתגרים שמפריים את האווירה ומה שנקרא לא מאפשרים את האווירה שהיא מיטבית ללמידה. ולכן כבר בתחילת שנה בעזרת המועצה שכרנו אדם נוסף, כי משרד החינוך לא מאפשר תקציב כזה בדמות כזו של אדם שבעצם בנינו מערכת, ישבנו וסימנו וראינו מי הילדים שצריכים יותר הכלה ודברים אחרים כדי לאפשר להם להרגיש חוויה טובה יותר בבית ספר, מה שהם לא תמיד יכולים לקבל את זה בתוך הכיתה, והילדים יוצאים על פי מערכת מסודרת אל הדמות הזאתי שהמועצה היא בעצם משלמת את השכר שלה, והדבר הזה עובד מדהים מדהים מדהים, הילדים מאוד אוהבים, מחכים לצאת אליה, מרגישים שזה מקום שהוא מיטיב עבורם, והם יכולים לחוות שם דברים אחרים. זה בעצם חלק גם מתוכנית ההכלה של משרד החינוך. בנוסף גם הגשנו קול קורא לבנייה של חדר הכלה בבית הספר, לא קיבלנו, עוד לפני תחילת השנה הגשנו את הקול קורא, וטרם קיבלנו תשובות, אבל כל קולות הקוראים תקועים במשרד החינוך כך שנחכה בסבלנות.

הילדים האלה גם יש להם תכניות אישיות, וגם תהליכים אישיים שהתחלנו עם הורים שראינו שהם מאתגרים במיוחד, ההורים איתנו ממש בשבוע הראשון השני כבר הזמנו, התחלנו לעשות תהליכים באמת כדי להביא לשיפור, קודם כל ראינו את הילד שהוא נמצא במצוקה, ואני יכולה להגיד שלא מעט ילדים כבר נמצאים על מסלול טוב בעקבות ההתערבות המאוד מאוד לוחצת שעשינו בתחילת שנה, לא ויתרנו, זימנו את ההורים, קראנו להם, התעקשנו שילכו לעשות את הבירורים, להתחיל טיפולים, מה אתה מסמן לי משהו? אני יכולה לדבר שעה, אבל אני אמרתי תעצרו אותי רבע שעה 20 דקות.

יש גם שאלות-

מר שלומי שטרית:

5 דקות לפני הסיום אני אודיע לך.

מר יוסף ניסן:

גב' איריס אור: טוב. יש דברים שאני לא נוגעת השנה, שמאוד קשה לי לא לגעת בהם, כי הידע המקצועי שלי הוא מאוד בתחום של פדגוגיה חדשנית, אבל אני לא עוסקת בזה השנה, מאחר והצוות לא יכול לעבור, זה לא נכון עבורו לעבור 2 תהליכים בעת ובעונה אחת, ואני רוצה לגייס את כולם לתהליך שינוי האקלים, ולכן אנחנו

משמרים את הפדגוגיה הקיימת, אולי אולי נצליח לעשות משהו, כבר היום הייתה לי שיחה עם רכזת פדגוגית, אבל מה שכן הצבנו לעצמנו שאנחנו לפחות בבסיס משקיעים שזה החלק של טיפוח קורא מיומן, ולכן כל הילדים מ-א' עד ו' יש להם טקסט שבועי שהם צריכים, אני מקווה מאוד שאתם חותמים, 3 פעמים בשבוע להחתים הורים, לטפח את נושא הקריאה. ובמתמטיקה מיומנויות יסוד שהם הבסיס ללימודי המדעים. הראייה שלי מה שנקרא תכנית החומש היא השנה כמובן לייצר את היציבות של האקלים הבית ספרי, ואחר כך לחלום גבוה ולראות איך אנחנו מביאים אל תוך בית הספר פדגוגיה חדשנית שמאפשרת עבודות שמסקרנות, מאתגרות, מייצרות שיתופי פעולה בין ילדים, תלמידים, עבודות, חקר, יש סל עצום וגדול של תחומים כאלה במערכות החינוך, וזה רק לבוא ולקטוף ולעשות את התהליכים, אבל הצוות כרגע נמצא במקום אחר, לכן אנחנו הולכים בצורה מדודה ונכונה. אני לא ממחרת כי אני לא רוצה לסמן וי ולהגיד עשיתי, חשוב לי לעשות עבודת עומק נכונה עד הסוף. גם ההשתלמות שהבאתי למורות היא ממש השתלמות שעוסקת בהתבוננות שלהם על עצמן, על המקצועיות שלהן, על האופן שבו הן מתנהלות עם המורות בצוות עם ההורים עם הילדים עם עצמן, זה באמת לעצור רגע להסתכל פנימה, אני מאוד מאמינה בביטוי שאדם יוצא לדרכו מעצמו, ולכן אני אומרת כשאנחנו רוצים להוביל מורה איש חינוך הלאה, קודם כל הוא צריך להתבונן פנימה ומפה לצאת הלאה, זה משהו שאני לא רוצה לוותר על החלק הזה.

עכשיו החלק שאני רוצה לומר, החלק הקשה שאני חווה אותו בבית הספר מהרגע שנכנסתי לתפקיד, זה באמת אני אגיד תוקפנות, אלימות, השתלחות קשה של הורים כלפי צוות מורים. אני חייבת להגיד שאני באופן אישי חוויתי את זה, אין שבוע כמעט שאני לא חווה את זה, ואין שבוע שמורות לא חוות צעקות, טריקת טלפונים, 'מי את שתגידי מה לעשות', 'אני רוצה שאת תעשי ככה וככה', קשה מאוד לעבוד באווירה כזו, אני חייבת להגיד שכל שיחת טלפון אנחנו, אם אני רגישה אז אומרת לכם אני לא רוצה להיות משהו אחר, כי אם הרגישות שלי כזו שקשה לי אחרי כל שיחת טלפון כזו, זה פשוט בגלל שזה הולך לשני הכיוונים, כי אכפת לי. אבל אני בטוחה שגם אדם שלא רגיש קשה לו להתנהל בשיח כזה. והדבר הזה מחליש את בית הספר בצורה קשה, קשה, אני פשוט לא יכולה לתאר לכם את החוויות של המורות שמגיעות אליי מותשות, של שעות של שיחות של טלפונים עם הורים כדי לנסות להסביר להם, של הורים שמתווכחים עם אתה נותן תגובה חינוכית לילד שלהם, לא הייתה כמעט ילד שהשענו אותו באופן מוצדק שההורים לא התווכחו, והם כועסים עלינו, הם כועסים עלינו למה אנחנו מגיבים, אבל אנחנו רוצים לשים גבול, תגובה היא תוצאה של ילד שעבר גבול. איך ילד יידע איפה הגבול נמצא אם אנחנו לא נגיב. עכשיו זה לא שאנחנו ממחרת להעניש, ממש לא, אני בעד שיח, אני בעד לייצר קודם כל אצל הילדים את ההבנה לגבי ההתנהגות שלהם, לבחור בהתנהגות שמיטיבה איתם. אבל עדיין כל שיחת טלפון כזאת היא שיחה קשה. חוץ מזה שיש, אם יש משהו שלשמו אני חושבת שהכי חשוב שהגעתי לכאן, היא ההבנה שבעצם מה שקורה בבית ספר, בית ספר הוא לא בועה, הוא בבואה של החברה של הקהילה, ומה שקורה בחוץ אני בטוחה שגם אתם חברי המועצה חווים דברים לא שונים ממה שבית הספר חווה, רק שבית הספר יש לו הרבה יותר נקודות השקה יום יומיות ובעיקר-

מר יוסף ניסן: 5.

גב' איריס אור: 5, זה בסדר. בית הספר לא-

מר שלומי שטרית: לא, לא, זה מאוד חשוב.

גב' איריס אור: ההורים שולחים את הילד שלהם לבית הספר ונקודת ההשקה היא נקודה מאוד מאוד כואבת, וכשאתה מתקשר להורה להגיד משהו,

אנחנו פשוט חוטפים, חוטפים וזה החליש הרבה מאוד שנים את המורים. המורים הדבר הכי קשה עבורם זה הדבר הכי פשוט לאכוף, יש תקנון, תאכפו אותם. אני בהתחלה לא הבנתי למה הן לא אוכפות, לא הבנתי, פרסמנו תקנון, הנחתי אותם בתחילת שנה תאכפו, פתאום אני רואה שהדברים לא ממש קורים. לאט לאט כשהתחלתי להבין, הן מפחדות, הן לא רוצות, הן נמנעות מהעיוות עם ההורים, זה באמת נורא, זה נשמע נורא אבל אני אומרת לכם זאת המציאות. המציאות היא שהן נמנעות כדי, אני אגיד מילה קשה אבל זה סוג של הישרדות. אתם ראשי הקהילה, ואני רוצה למצוא לנכון לפנות אליכם, לסייע לנו בהרגעה, כי אני יודעת שיש דיבורים על בית ספר להבים יש אלימות, והיה לפני איזה 3 שבועות גל כזה שלא היה לו שחר, אנשים לוקחים סיפור שלא היה קיים מעוותים אותו מעבירים אותו, זה כמו טלפון שבור שמישהו אומר משפט וכשזה מגיע לעשירי זה כבר לא זה-

גב' עדנה זטלאוי: אין קשר.

גב' איריס אור: ועושים את הילדים למפלצות, הילד שחנק או הילד ש-, לפעמים כשבאים אליי ומספרים לי אני אומרת: 'מה קרה?' יש פה ילדים מדהימים טובים ומוציאים דיבה עבור ילדים, גם היום קיבלתי הודעה שאני פשוט לא מאמינה איך מוציאים דברי שקר על דברים שלא קיימים, שהם לא נכונים. עכשיו אני חייבת להגיד שוועד הורים, יש ועד הורים מרכזי עדי והצוות מאוד מגויסים למהלך הזה וכשהגדרנו את תפקיד ועד ההורים חלק מהגדרות התפקיד היה שכשקורים דברים כאלה בוואטסאפ, התפקיד של ועד ההורים הוא להרגיע, להוריד להוריד להוריד. מיד ועדי ההורים מגיעים אליי: איריס כך וכך הדיבורים, בואי תני לנו מענה, אני מוציאה הודעה כדי לתת להרגיע. אבל אני אשמח מאוד אם גם אתם תיקחו חלק, כי אם אנחנו רוצים שינוי בבית הספר, צריך להבין שהשינוי צריך לבוא לא רק בתוך בית הספר אלא גם בתוך הקהילה, אם אנחנו רוצים לייצר שיח חברתי איכותי מקשיב, מכבד, אנחנו כאילו רוצים שהילדים יכבדו, אבל מה קורה מחוץ לבית הספר? זה כאילו צריך להבין שאתה נאה דורש נאה מקיים.

גב' רונית ד. עייאש: איך את רואה את ה-, רק בנקודה הספציפית-

מר שלומי שטרית: אבל תני לה לסיים.

גב' איריס אור: לא, בסדר, בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה הנקודה הזאת. איך את רואה את העזרה, איך פדגוגית, תהליכים-

גב' איריס אור: אני אומר.

גב' רונית ד. עייאש: כן.

גב' איריס אור: תנו-

גב' רונית ד. עייאש: לא יודעת.

גב' איריס אור: לא, זו שאלה מצוינת.

גב' רונית ד. עייאש: אני שואלת, אם הוועד כבר זורק את המים קרים על האנשים, כאילו זה בדיוק-

גב' איריס אור: זה לא נגמר בוועד.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

מר שלומי שטרית: אבל תני לה לסיים זה נושא חשוב.

גב' איריס אור: יש כל מיני-

מר שלומי שטרית: יש לי הרבה מה להגיד לך.

גב' איריס אור:

דיבורים שמגיעים אליי בדרכים לא דרכים על כל מיני אמירות על בית הספר. במידה וזה מגיע לאוזניכם, גם אתם קחו חלק בעיקר כראשי קהילה, להגיד: חבריה קורים תהליכים, אנחנו סומכים על בית הספר, אני בטוחה שאם תפנו בדרכים טובות, בדרכים מקובלות אתם תקבלו מענים, זאת לא הדרך, יש שמה אנשים הם עושים עבודה טובה, לא תמיד העבודה היא מדויקת ולא תמיד היא נכונה, וגם אנחנו יכולים לטעות, אני לא אומרת שאף אחד מאיתנו חף מטעות. אבל השיח הזה מייצר אווירה שמאפשרת לאנשים ששומעים דברים רעים על בית הספר את הכוח להשתלח בבית הספר, זה מה שאנחנו צריכים לעצור. אם כולנו נעמוד ונגיד שגם אם ייקרו דברים לא טובים, אבל עדיין אנחנו מאמינים בתהליך שהולך לקרות, בכלל צריך להבין הדבר הזה שנקרא תהליך חינוך, חינוך מי כמוכם יודעים זה לא דבר שמתחיל היום נגמר מחר. גם כשילד עושה משהו רע, אנחנו לא מוקיעים אותו, אנחנו לא אומרים הוא לא שווה. מה התפקיד שלנו כמחנכים? זה לקחת אותו, לאסוף אותו, לעטוף אותו, להנחות אותו, להראות לו את הדרך, לבדוק איתו מה יעזור לו, מה יאפשר לו להיות טוב יותר עבורו. ולכן אני אומרת גם בית הספר גם אם טעינו גם אם עשינו לא, בואו נראה שיש כאן אנשים, אף אדם לא רוצה לעבוד במקום עבודה שבו רק מדברים על הבראה.

ד"ר עפר לוי: צריך גם לבנות...

גב' איריס אור: נכון.

מר שלומי שטרית: סיימת? סיימת?

ד"ר עפר לוי: יש פה 2 צדדים.

גב' איריס אור: כתבת הרבה שאלות?

מר שלומי שטרית: לא, אני רוצה להגיד לך, תראי ראשית-

גב' בתיה הרפז: רגע, מה נקודות האור?

מר שלומי שטרית: אני רוצה להגיד לך משהו לגבי הנושא של ההורים. אנחנו מכירים את הבעיה, יש פה הרבה הורים פלצנים, ויש פה הרבה הורים שחושבים-

גב' איריס אור: יש פה הרבה הורים מדהימים.

מר שלומי שטרית: המציאו את הגלגל-

אין לי שום בעיה עם זה. מבחינתי בכל אופן, יש לך פה את כל הגיבוי לנער את ההורים האלה, תמיד יש כל מיני הורים שאת יודעת הם נודניקים ומפריעים ובאים וחושבים שהם ילמדו אותך וגם אותנו. לכן תגבי את המורים, תתני להם כוח, תתני להם גיבוי, ואנחנו מבחינתנו נעשה כמיטב יכולתנו לעזור לך ולגבות אותך בנושא הזה. אנחנו מכירים את התופעה, זה בסדר. ולגבי הנושא של, כשאני נכנסתי לפוליטיקה ידעתי שאני חשוף להכול, לא כמו... חברי מועצה פה שאומרים להם הון שלטון הולכים לתבוע אותך בבית משפט, אותו דבר גם את, תדעי לקבל את כל הביקורת מהורים וכאלה, ותהיי חזקה ואנחנו אחרים.

מר יוסף ניסן: אני רוצה לומר כמה דברים, אחד קודם כל כשראיתי את איריס זה מה שחיפשנו בלהבים, ראיתי אישה שרוצה להצליח, עם מוטיבציה, עם ברק בעיניים, באמת אחת שלא הייתה מנהלת ולכן יש לה מה להוכיח והיא חדורת מוטיבציה להוכיח שהיא ראווה, ואני חושב שבינתיים אנחנו נראה תוצאות בהמשך, אבל אני חושב שאנחנו באיזה שהיא דרך נכונה, וממני היא מקבלת את כל הגיבוי, אני באמת לא מתערב והורים פונים אליי, אני בכלל לא מערב אותה, אני אומר יש אשת מקצוע, בשביל זה היא מנהלת, היא קיבלה את המנדט להוביל ולהוביל את בית הספר. כי ברגע שאתה מתערב ואתה משפיע וראש מועצה יכול להשפיע, אז אחרי זה האחריות עוברת אליו, וזה לא נכון. אז לכן אני חושב שזאת הדרך כדי לתת לאיריס את כל הכלים על מנת שתצליח.

גב' רונית ד. עייאש: אז יש לי שאלה אחרת, יוסי אומר: 'אני לא מתערב', מה את כן צריכה מהמועצה? ולא בצד הטכני, נייר טואלט, שרת, לא, לא, תתעלו על ה-

גב' איריס אור: אני חושבת שעשינו, היו לנו כמה שיחות גם של יוסי, של בתיה ושל קובי-

גב' בתיה הרפז: יש ועדת חינוך.

עו"ד קובי נודלמן: כן, תכף נדבר עליה.

גב' איריס אור: אבל גם יש לנו שיחות שלנו, אני חייבת להחמיא ולהגיד שבאמת באופן שבו אני מקבלת את הקרדיט מיוסי מקובי ומבתיה, חופש מלא להתנהל לצד דיווחים שוטפים כל הזמן. אחד הדברים שאני

חושבת שעוזרים לנו ומאפשרים לנו להצליח לפחות ב-3 חודשים האלה, זה כל הזמן תיאום. אני מעדכנת, מעדכנת, מעדכנת. אם קורה דבר מסוים, איך שזה קורה אני קודם כל מתקשרת לבתיה, אומרת לה: 'בתיה תדעי, קרה כך וכך וכך, תהיי מוכנה. תדעי שאם פונים, את יודעת לתת את המענה'. כמעט ולא פספסנו, באמת הדברים. וההסכם בינינו שכשמגיעים לכאן למועצה האמירה היא אמירה חיזרו לבית הספר, שם התשובות נמצאות, ולא המועצה פותרת את הבעיות, זה מעצים את בית הספר, זה מעביר מסר להורים שיש מקום אחד שבו אפשר לקבל-

גב' רונית ד. עייאש: שאי אפשר לעשות...

גב' איריס אור: אי אפשר.

גב' רונית ד. עייאש: אי אפשר לדלג.

גב' איריס אור: זה מדהים-

גב' רונית ד. עייאש: שיש חזית אחת.

גב' איריס אור: צריך להבין זה דבר כל כך חשוב, זה נותן לנו כוח כצוות להתנהל בצורה מקצועית, ולא לפעול משיקולים פוליטיים זה או אחרים, או זה שכן של זה, או זה מכיר את זה, שזה גם כן אני לומדת להכיר מתוך הקהילה פה, באמת שכולם מכירים את כולם. אבל עבודה כזאת שהיא מגבה והיא מאפשרת, אני מקבלת אותה ב-100% ואני מודה על כך מאוד.

עו"ד קובי נודלמן: אני רוצה להוסיף, איריס צללה איתנו ישר לבעיות של בית הספר, ואנחנו ככה כולם מקשיבים ושואלים-

גב' איריס אור: אני אתחיל עם בעיות, בפגישה הבאה זה יהיה דברים יותר טובים.

עו"ד קובי נודלמן: תכניות וכאלה. אני חייב להגיד שאיריס הופיעה בפני ועדת חינוך והציגה את המשנה הסדורה שלה ואת התוכנית שלה, ואנחנו מלווים את איריס ותומכים בה בכל תהליך ומהלך, והיא עושה את הדברים הנכונים. היא גם זיהתה בתקופה מאוד קצרה את החולשות והחוזקות של בית הספר, והיא מובילה אותנו למקומות הנכונים, ואחד הדברים המרכזיים באמת הכי חשובים זה לבנות קודם כל את הצוות. הצוות שהרגיש תקופה ארוכה שאין לו גיבוי, שאין לו מנהל תומך, שאין מועצה שעומדת אחריו, שזה נגמר בכל מיני מקומות רק לא בבית הספר. ובאמת בתקופה כל כך קצרה היא הצליחה להתחיל להוביל תהליכים שאני אומר לכם, נכון לנו עתיד לילדים שלנו כמו שזה נראה, יש פה תכניות על השולחן, ואני אומר לכם שגם אנחנו בוועדת חינוך לקחנו רגע פאזזה ואמרנו: רגע, אנחנו עוצרים עם התוכניות שלנו, יום לימודים ארוך, לא יום לימודים ארוך, תכניות אחרות, קודם כל איריס רוצה לבנות את הצוות של בית הספר, היא עושה את זה בצעדים הנכונים ואנחנו משתפים איתה פעולה, אנחנו מרגישים שיש לנו סוף סוף פרטנרית לעשות את הדברים.

- גב' עדנה זטלאוי:** התייחסות קטנה רק, חשבתי לעצמי לעשות איזה שהם מפגשים כאלה של קהילת ההורים של בית הספר עם איזה שהוא מנחה, איזה שהם סדנאות, איזה שהם-
- גב' בתיה הרפז:** כן יש, אני אגיד לך מנהלת השפ"ח גם רוצה-
- גב' עדנה זטלאוי:** לעורר את הנושא הזה בקרבת ההורים-
- עו"ד קובי נודלמן:** שולחנות-
- גב' עדנה זטלאוי:** כן, שולחנות עגולים.
- עו"ד קובי נודלמן:** שולחנות עגולים.
- גב' בתיה הרפז:** שיח.
- עו"ד קובי נודלמן:** צריך אבל קודם כל לבנות את הבסיס.
- גב' עדנה זטלאוי:** זה גם יכול להרגיע קצת.
- מר כפיר מימון:** אני דווקא לא הייתי ממליץ על שולחנות עגולים.
- גב' עדנה זטלאוי:** לא?
- גב' בתיה הרפז:** זה לא ייקרה עכשיו.
- גב' עדנה זטלאוי:** לא מורים והורים ביחד, אולי זה ייצור דווקא את הזה-
- עו"ד קובי נודלמן:** אבל יש שיח, יש שיח בתוך בית הספר.
- ד"ר עפר לוי:** מפגש שלך עם ההורים.
- גב' איריס אור:** רגע, לא היית במפגש בוועד הורים מרכזי? לא, זה לא אתה.
- ד"ר עפר לוי:** לא בקדנציה-
- גב' איריס אור:** אני עדיין קשה לי ללמוד פנים.
- ד"ר עפר לוי:** אבל מתוכנן מפגש שלך?
- גב' איריס אור:** עם?
- ד"ר עפר לוי:** עם ההורים לעשות.
- גב' איריס אור:** עם הורים? לכלל הורי בית הספר?
- ד"ר עפר לוי:** היו מפגשים כאלה בעבר.

תראו, אנחנו כרגע עם ועד הורים מרכזי בונים תהליך, התחלנו עם שולחנות עגולים בוועד הורים מרכזי, היה נפלא, באמת ישבנו מורים והורים ביחד, הייתה חלוקה לקבוצות, כל קבוצה עסקה בנושא מסוים, העלינו סוגיות, העלינו בעיות, קשיים. השלב הבא אני נפגשת מחר עם עדי, אנחנו בונים את הסדנה הבאה ביחד, אנחנו בונות את הסדנה ביחד, כדי שבאמת תהיה לזה המשכיות. בגדול הרעיון הוא כן לשתף את הורי הקהילה, אני לא יודעת אם, זה יהיה מובנה זה יהיה מדורג. אנחנו רוצים קודם כל לייצר איזה שהוא בסיס רחב של הורים תומכים מעורבים ונמשיך הלאה.

גב' איריס אור:

חשוב בעיניי שיעבור כמה שיותר מהר המסר שנבנה פה משהו חדש, שמה יהיה זה לא מה שהיה, ואני חושב שזה יעזור גם להורים, ובדיוק... לשים לעצמם את הגבולות-

ד"ר עפר לוי:

עו"ד קובי נודלמן: אבל המידע זורם כל הזמן עפר.

גב' עדנה זטלאוי: אני חושבת שמבינים-

אם יש, אני אומר שברמה, אני לא יודע אם אתה מקבל, אבל יש הודעות גם ברמה היומית והשבועית שיוצאות גם מאיריס וגם מהמורות, יש פה שיח אחר לגמרי, המידע זורם וזה הכי חשוב. יגיע שלב שבטח ייפגשו גם עם כל ההורים בבית הספר, אבל זה נכון קודם כל להוציא את ההורים מבית הספר...

עו"ד קובי נודלמן:

מר שלומי שטרית: להרחיק אותם.

עו"ד קובי נודלמן: עושים פה תהליכים שהם הרבה יותר בריאים ואחר כך-

מר שלומי שטרית: להרחיק את ההורים מבית הספר כמה שיותר.

עו"ד קובי נודלמן: למה, הם צריכים להיות נוכחים שלומי.

מר שלומי שטרית: עזוב נו קובי.

עו"ד קובי נודלמן: שותפים לדרך במקום הנכון.

גב' רונית ד. עייאש: זה אנחנו ההורים שלומי.

מר שלומי שטרית: לא, לא, לא.

גב' רונית ד. עייאש: זה אנחנו.

מר שלומי שטרית: לא, לא אנחנו, אשתי אף פעם לא הלכה וצעקה על המנהלת וגם את לא.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא משנה. זה אני ואתה ועוד, בסוף...

מר כפיר מימון: אני רוצה לחזק את ידיך, חשוב שתדעי לפחות ממה שאני מרגיש,

שמך הולך בפניך, יש דיבור מאוד טוב עליך, עכשיו ממה ששמעת
גם אני מבין למה. רק תמשיכי ככה ובאמת, אני חושב שעפר גם
דיבר על זה, ההורים פה הם יש להם קצת טראומה מהשנים
האחרונות-

כן, אפשר להגיד. **גב' איריס אור:**

מר כפיר מימון: ואת כאילו עכשיו סופגת חלק מאותו מומנט, אז צריך באמת
לייצר את האמון הזה אצל ההורים. אני חושב שאם הם ישמעו
את מה שהיום הצגת לנו ואיך שהוא מתקשרים את זה, זה יגרום
לאמון שלהם לחזור ובאמת נתחיל קודם כל לעצור את המעגל
הזה, ונתחיל קודם כל לבלום אותו לעצור אותו, ואז צריך לשנות
את הכיוון שלו גם כן.

נכון. **גב' איריס אור:**

מר כפיר מימון: זה לא ביום אחד, זה לא במכה, ... איזה סיבוב מסוים לכיוון
מסוים, קודם כל צריך לעצור אותו.

תודה. **גב' איריס אור:**

מר שלומי שטרית: תודה לך, תודה. עוזי.

מר עוזי תפוחי: קודם כל... באמת אני חושב שזה-

נאמר משהו על בת חן. **מר יוסף ניסן:**

מר עוזי תפוחי: כן, תכף אני אומר, אבל קודם כל באמת יישר כוח, אני חושב
שהדיבור המתבקש בין אשל הנשיא ובין בית הספר היסודי של
להבים גם הוא חייב להיות בתוך התהליך הזה, כבר למעשה
מתחיל... שנה. אין לנו יותר מידי זמן, זה רץ כל שנה בשנה.
ובהחלט אנחנו גם בשנים עברו לא היינו חפים מטעויות בתוך
המעבר הזה, ואני חושב שהאחריות הזאת לצד שנינו. זאת
אומרת אומנם צריכה לשבת פה בת חן, תכף אני אדבר גם על בת
חן, אבל בת חן וטלי מנהלת חטיבת הביניים הן הדמויות
שצריכות להוביל את התהליך הזה בצורה נכונה, ואני גם אדגיש
את זה בפניהם בתוך התהליך, כדי שייווצר מפגש נכון, ותחשבו
איך אתם עושים את זה בצורה נכונה. אני כאן כרגע נמצא תחת
כובע של בת חן. בת חן הייתה אמורה להיות פה, לצערי בת חן
עוברת תקופה מאוד קשה. מחלה ממארת של בעלה בשלבים
מתקדמים מאוד, ולכן גם הפניות שלה היא מאוד בעייתיות היום.
המחלה באמת מתדרדרת בצורה די מהירה, ואנחנו באמת
מייחלים שזה יגיע למשהו חיובי, אבל אנחנו לא אופטימיים בתוך
התהליך, ואני חושב שכולנו ריאליים בתוך העסק. זה מחייב את
אשל הנשיא גם להתארגן אחרת בתוך התהליך, ואשל הנשיא היום
עובד למעשה עם, אני עובד עם 5 מנהלים, 6 מנהלים אפילו.
מנהלת חטיבת הביניים שהיא דמות קבועה והיא ממשיכה את
התהליך, חבר ההנהלה המרכזי שמרכיב את החטיבה העליונה
שזה... חטיבה עליונה, אחראי מערכת, מנהלת פדגוגית, מנהל

חטיבה עליונה, אחראי מערכת. אלה הדמויות למעשה שנותנות את המעטפת בחטיבה העליונה. השיח הוא היום נעשה בצורה כזאת שבישיבות מסוימות תמיד יש נציגות בית ספרית וכן מופיעה, אבל היא מופיעה עם גבולות מאוד ברורים של זמן, אבל בהחלט אני חושב שהתהליך מתנהל ואנחנו מאוד משתדלים שהשגרה תיפגע כמה שפחות בתוך התהליך, זה ככה תמונת מצב לגבי בת חן ואופן ההתנהלות.

אני אפתח את הסקירה שלי דווקא במבט מלמעלה קצת לדבר על הכפר, ואחרי זה אני אצלול קצת יותר פנימה לכיוון בית הספר. מלמעלה אנחנו למעשה מדברים על פתיחת שנה שמונה היום במסגרת הבית ספרית כ-1,130 תלמידים ותלמידות, 210 חניכי חניכות, דרך אגב מנהלת המינהל אסרה כבר להשתמש בביטוי חניכים וחניכות אלא תלמידים בתנאי פנימייה, ויש בזה משהו. תלמידים ותלמידות בתנאי פנימייה 210. הפרטנרים המרכזיים שמרכיבים היום את המסגרת הבית ספרית להבים, סדר גודל של כ-54%, יש לנו את מזרח לכיש שנמצאים, וזה למעשה השנה השנייה, אנחנו נכנסים עכשיו לשנה השלישית שמזרחי לכיש הצטרפו אלינו.

מר שלומי שטרית: לא שנה ראשונה?

מר עוזי תפוחי: לא, לא.

מר שלומי שטרית: לכיש?

מר עוזי תפוחי:

כן. שנה שלישית כבר, עכשיו נכנסת השנה השלישית מתכונת של מערכת צומחת. יש לנו כמובן את הפנימייה, נשארו חצרים ומושבי יחדיו, אבל הם בתהליך של התפזרות, יציאה לכיוון מבואות נגב. בעצם יש לנו השנה... כן יש מגמה להרחיב בשנה הבאה את הפנימייה, ותכף אני אסביר תחת איזה כותרת. זה פחות או יותר התמונה, יש את באר שבע, אבל הם לא בנפח הגדול שבאמת מרכיב את המסגרת הבית ספרית. השנה הזאת אנחנו מביאים למעשה מספר דברים חדשים, הראשון שבהם כולל בתוכו את מגמת הווטרינריה שאנחנו פתחנו השנה, היא החלה כבר לעבוד, ובצד מגמת הווטרינריה שבעצם משתלבת בתהליך של ביולוגיה וחקלאות שבלאו הכי לומדים, אז אנחנו עושים את ההסטה גם לביולוגיה וחקלאות וטרינרית בהיקף של 10 יחידות לימוד 5-5, במקביל ללימודים עצמם אנחנו בונים בית חולים וטרינרי. בית חולים מסיים למעשה את התהליכים לקראת מאי 2020. למעשה זה פרויקט ייחודי בארץ, אני אומר ייחודי בארץ מכיוון שהכותרת היא כותרת של פקולטה לחקלאות באוניברסיטה העברית, למעשה אנחנו הופכים להיות השלוחה הדרומית של בית דגן, והילדים גם בתעודה שלהם תהיה חתומה האוניברסיטה העברית. בבית חולים עצמו למעשה יהיו 3 מחלוקות, 5 וטרינרים, 3 אחיות, מחלקת חיות בית, מחלקת חיות משק ומחלקה של אסופיות, חיות אסופיות. בצד הדברים האלה אנחנו נפתח דברים נוספים בתוך בית החולים עצמו, שקשור לאילוף כלבים, טיפול רגשי ותספורת כלבים שהיום זה מקצוע נחמד ומכניס. אז זה כרגע התכנון החדשני מבחינת וטרינריה.

דבר חדש נוסף שנכנס, הוא למעשה מגמת עיצוב. אנחנו פתחנו את מגמת עיצוב, אנחנו נכנסנו כבר לשנה השנייה במגמת עיצוב, זאת אומרת אנחנו סיימנו שנה אחת. מגמת העיצוב היא מגמה טכנולוגית, אבל היא מגמה טכנולוגית... לא מהרמות הנמוכות, עם עבודה בתוכנות ועריכה ייחודית, זה אומר שגם ההקמה של המגמה הושקע בה הרבה מאוד כסף מצד הכפר. עם כיתה מיוחדת וכרגע אנחנו למעשה מרחיבים את האמצעים של המגמה. וגם אנחנו רואים שיש ביקוש למגמה מצד ילדים. נכון להיום אנחנו מדברים על 19 תלמידים שלומדים במגמה, ואנחנו רואים שאחרי זה ילך ויעלה כפי הנראה גם בשנה הבאה. דבר נוסף שנכנס כחדשנות, דווקא נכנס בתוך המסגרת הפנימייתית, אנחנו פתחנו למעשה מסלול ייחודי שהוא מסלול של מצוינות בכדורגל, מסלול של מצוינות בכדורגל. המסלול הזה הוא מסלול ייחודי, הוא ייחודי במובן הזה שהוא פרויקט בינלאומי לא פרויקט ארצי בלבד, ויחד עם הפועל באר שבע ואטלטיקו מדריד. במסגרתו מאותרים שחקנים מצטיינים שעומדים בקריטריונים המקצועיים של כדורגל, אבל הם מקבלים למעשה את המעטפת החינוכית באשל הנשיא במסגרת פנימייתית. אני חושב שאנחנו יחסית, קודם כל בערך שנה אחורה למדנו את הפרויקטים האלה של מסלולי כדורגל. אני חייב להגיד שנכנסנו לשם עם הרבה מאוד רוח של ללכת כנגד הסיכויים. כשאתה מסתכל על פרויקטים של כדורגל במרבית הכפרים הם לא פרויקטים מצליחים, הם פרויקטים פחות מצליחים פחות טובים, ופה הלכנו על משהו אחר ושונה, גם בדרך העבודה עם הפועל באר שבע בסוג הלימודים, למשל הם לומדים ספרדית כשפה שנייה, גם במסגרת התגבורים והשלמת פערים, כי הילדים הרבה פעמים מגיעים לא מהפריפריה אלא דווקא מאזורים מרוחקים, מהפריפריה לא. לפריפריה יש להם את הפועל באר שבע ואז הם באים ונוסעים. אנחנו מדברים על ילדים שמגיעים מאילת, ואנחנו מגיעים גם לחיפה, ואנחנו גם תל אביב, כאילו זה משהו שמייצר צבע אחר במרכיב הפנימייתי, ואנחנו צריכים ללמוד אותו ואנחנו לומדים. דרך אגב אנחנו כן רואים הרבה מאוד ביקוש לפרויקט הזה, כן רואים שכבר מקדמים ורוצים להיכנס ולא יוכלו להיכנס בשנה הזאת, והעתיקו את המגורים שלהם לדרום, נקודת מעבר בדרך למסגרת של הפרויקט. הפרויקט עצמו הביא השקעות כלכליות לא קטנות בשיתוף עם הפועל באר שבע, אנחנו מדברים על השקעות כספיות של סדר גודל של כ-10 מיליון ₪ באמצעים שונים לכפר, החל ממבנים מבני פנימייה דרך מגרש כדורגל שאמור לקום באשל הנשיא דרך חדר כושר. השימוש באמצעים האלה יהיו לטובת כלל הילדים, הם לא יהיו מוגבלים לתלמידי המסלול או רק לתלמידי הפנימייה, זה גם השיח שבינינו לבין הפועל באר שבע בנושא. מעבר לנושא של חדשנות אנחנו למעשה, אם לקחתי את הפרישה מלמעלה, אז יש לנו אתגר, והאתגר שלנו הוא קודם כל לשלב בין קהילות שונות, ואלה הקהילות של לכיש להבים והפנימייה. החלק הזה של השילובים האלה הוא בעיניים שלנו מייצר אתגר. אני פחות מוטרד מהנושא של פנימייה להבים, כי שם יש קשר שבעיניי הוא קשר מצוין, קשר שאני מאוד מתגאה בו ברמת האינטגרציה שמתקיימת, ואני רואה את זה בערבים מרכזיים ואני רואה את זה בביקורים של ילדים מלהבים בשבתות

בפנימייה וילדי פנימייה שמגיעים לפה. אני רואה את האתגר יותר מלכיש, כי לכיש המרחקים והתהליכים מייצרים קושי, וזה עומד כרגע לפתחנו איך אנחנו כן מצליחים להביא את זה לאיזה שהוא אינטגרציה. אני חייב לבוא ולהגיד שהדברים בתוך המסגרת הבית ספרית הם לא נפרדים, זאת אומרת הילדים מעורבים בכיתות, אתה כן רואה את הקשר, אבל כל מה שקורה מעבר למסגרת הפורמלית מתקשה להתקיים. אחד הדברים שכן היה בזמן הקצר האחרון זה שנבחרה הנהגת הורים, והנהגת ההורים אני לא סתם מציין את זה מעבר לידיעה שנבחרה הנהגת הורים, למעשה נבחרו 2 יו"רים.

תושבי להבים.

גב' בתיה הרפז:

כן, תושבי להבים שרית הרץ ואביגדור שכטמן. זה בסדר כאילו מבחינתנו, גם בשנה שעברה היו 2 יו"רים, זה לא דבר שהיה, 5 דקות זה מה שאתה נותן לי?

מר עוזי תפוחי:

יש שאלות, יש שאלות.

מר שלומי שטרית:

אבל גם היו הפעם בהנהגת הורים הורים מלכיש והיה גם... להנהגת הורים היה הורה מהפנימייה וזה בהחלט טוב וחיובי לאווירה. אפשר לחשוב ביחד איך באמת מייצרים עבודה שיתופית. לאן אנחנו הולכים השנה הזאת? קודם כל אנחנו ממשיכים את התהליכים מבוססי נתונים, זאת אומרת החלק הזה של נתונים וניתוח נתונים היה חלש שנים רבות באשל הנשיא, ובשנים האחרונות אנחנו בהחלט שמים את הדגש על היכולת לנתח מגמות ותהליכים בחטיבת הביניים ובחטיבה העליונה סביב עבודה מדויקת יותר עבודה חינוכית מבוססת נתונים. החלק הזה של להמשיך ולארגן את המארג הבית ספרי בתחום כוח אדם בהוראה נמשכים, אנחנו למעשה התחלנו בשנה שעברה בתהליך של ייעוץ ארגוני, אנחנו ממשיכים אותו בתהליך תלת שנתי כדי לייצר שפה פדגוגית נכונה יותר, טובה יותר, מדויקת יותר, וזה ימשיך הלאה גם כמובן בשנה הזאת. בכיתות ח' ט' החזרנו את נושא השל"ח, דבר שלא היה זמן רב. ובשכבה י"א יש את הוראת השואה כשכל התלמידים למעשה, גם אלה שלא יוצאים לפולין, עד היום אלה שיצאו לפולין עברו את מכון משואה, הפעם כולם יוצאים למכון משואה, אנחנו חושבים שהנושא הזה הוא חשוב, חשוב בעבור הילדים וחשוב ברמה הערכית של הדברים. אני חושב שמה שעומד לפתחנו כרגע זה להמשיך ולהעצים את ההישגים הלימודיים של הילדים זה מצד אחד, אין לנו ספק שכשאנחנו גם פרשנו את הנתונים בוועדת החינוך, הנתונים בינינו הם לא מספיקים. אני אבוא ואגיד שבצד קפיצה מאוד גדולה שדווקא עשתה הפנימייה בתהליכים של זכאויות לבגרות, והם הגיעו לרמה שווה עם המסגרת האקסטרנית, אנחנו רוצים להעלות גם את הרמה האקסטרנית וגם את הרמה האינטרנית בערוצים ובקצב שהוא יהיה נכון, שהוא יעמוד על הספרה 9 ומעלה, זה הכיוון. הרבה מאוד השקעה היום גם בתגבורים ומלחמה על ילדים שחסרים להם מבחן כזה או מבחן אחר, כדי שהבגרות תהיה שלמה, ואנחנו מפספסים פה הילדים מפספסים והמערכת

מפספסת. אז על זה אנחנו הולכים לשים דגש במהלך השנה הזאת. הנושא של תרומה חברתית, הנושא של אלימות נגד נשים, פעילות נגד גזענות, כל הנושאים החברתיים, התנהגויות מיניות, סדנאות להעצמה אישית, כל אלה נכנסים תחת הכותרת של תהליכים ערכיים, ובסוף בסוף בסוף בתפיסה שלנו הם לא נפרדים אלא הם חלק מאוד מהותי בתוך התהליך החינוכי, מעבר להיותנו בית ספר אנחנו בית חינוך בתפיסה שלי, וגם התפיסה של צוות ההוראה וכך אנחנו רואים את הדברים. אני כן אגיד שהשנה הזאת היא שנה תקציבית קשה, אני אומר שנה תקציבית קשה, אני לא צריך לבוא ולהגיד לכם איפה הפוליטיקה נמצאת ואיפה הכלכלה נמצאת, איפה התוכנית התקציבית נמצאת. מאחר ואנחנו כבר ממשלתי אז אנחנו נמצאים בתוך תהליך שחוסר הוודאות גם תופס אותנו ואת משרד החינוך ואת מינהל החינוך ההתיישבותי ועליית הנוער. יחד עם זאת כבר צבענו כמה דברים בשנה קודמת שאנחנו הולכים ליישם אותם השנה הזאת, ברמה המבנית אנחנו הולכים לשנות את מה שהיה המוצג הארכיוני שנקרא ספרייה ומרכז משאבים, והולכים להיות מושקעים שם, כבר מושקעים כספים רבים כדי לשנות את הפנים של המקום הזה. מקום נוסף שהולך להיכנס לעבודה זה אולם הספורט כל הפיתוח החינוכי שלו בתוך התהליך, אני כן חייב לבוא ולהגיד שהנושא הזה של ספורט בכלל ובאשל הנשיא הוא מאוד מפותח קבוצות האתלטיקה וכו', אנחנו נמצאים במקום מאוד טוב, אבל כשמגיע מזג אוויר קצת יותר חם והוא יותר מאפיין את אזורנו לאורך השנה, אנחנו נמצאים בהחלט במצוקה גדולה תחת אזורים מוצלים ויכולת לתת תנאים לתלמידים. לכן אני חושב שרווח גדול יהיה דרך אגב גם במגרש הכדורגל שבתוכו יוקם מסלול אתלטיקה, זה חלק מהעניין וגם בעובדה שאנחנו רוצים היום להיכנס לתהליך של הצללות, יותר ויותר הצללות ברחבי בית ספר, כדי לאפשר את התנאים המתאימים. זהו, תכף אני אתן את הזמן לשאלות, מה שנקרא הכה את המנחה. שלב המשק, המשק ממשיך הלאה תחת פיתוח, אנחנו מפתחים את ענף... החוחובה שהוא שטח מאוד, מתחיל להיכנס לתוך תהליך שהוא נותן תפוקות והתפוקות האלה הולכות חזרה לחינוך. מעבדת האצות שמתפתחת, זאת אומרת יש לנו השקעות לא קטנות היום גם בתשתיות, כדי לאפשר בהם לכלל התלמידים לעשות את העבודות שלהם בתחומי הביולוגיה והחקלאות.

גב' רונית ד. עייאש: כמה שאלות וזה משתלב ביניהם, אחד עניין המיגון ושתיים זה מצב המבנים. אשל הנשיא בו בני סיים שם והשני השנה מסיים, אתה מדבר על תיקון או שיפוץ של היכל כדורגל או כדורסל סליחה, המבנה הפיזי בוודאי כשמדברים על מיגון, מה עושים, זה כבר שנים ככה עוזי, אנחנו מכירים הרבה שנים-

מר שלומי שטרית: אבל הוא אומר לך שהמצב הכלכלי קשה שם, הוא אומר.

גב' רונית ד. עייאש: אבל השנה זה בגלל התקציב, אין ממשלה.

מר עוזי תפוחי: אני אתן לכם-

מר שלומי שטרית: הוא אומר שאשל הנשיא-

גב' רונית ד. עייאש: הוא מדבר על עצם העובדה שאין ממשלה הוא לא מקבל תקציב.

מר שלומי שטרית: זה לא קשור, כולם מקבלים זה לא קשור.

מר עוזי תפוחי: אני אתן לך תשובות-

מר שלומי שטרית: זה לא קשור.

מר עוזי תפוחי: אני אתן לך תשובות.

מר שלומי שטרית: זה לא קשור.

גב' רונית ד. עייאש: זה מה שהוא אמר.

מר שלומי שטרית: לא, לא, נו אני בוועדת חינוך.

מר כפיר מימון: לא, הוא לא אמר בגלל שאין ממשלה.

גב' רונית ד. עייאש: הוא אמר שאין ממשלה-

מר שלומי שטרית: לא, לא, זה לא קשור, ממש לא קשור.

מר עוזי תפוחי: בואו אני אעשה רגע סדר, אמרתי 2 דברים, אחד שהעדר תקציב מדינה-

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

מר עוזי תפוחי: בהחלט משפיע היום על משרד ממשלה ובהם גם משרד החינוך. עובדים במתכונת של 1/12-

מר שלומי שטרית: לא, כמו שנה שעברה כמו שנתיים.

מר עוזי תפוחי: כן, אבל זה יגיע כשזה יגיע זה יגיע, אין ספק יודעים את זה. דרך אגב האוצר גם...

גב' רונית ד. עייאש: עזוב, תחזור לשאלה שלי.

מר עוזי תפוחי: רגע, אני אחזור לדברים שאת שאלת, הם יותר חשובים. אחד, נושא המיגון אשל הנשיא נמצא בתת מיגון. הסיפור של תת מיגון-

גב' רונית ד. עייאש: 30% ממוגן.

מר עוזי תפוחי: לא, לא 30% ממוגן.

גב' רונית ד. עייאש: 35%.

מר עוזי תפוחי: גם לא נכון.

גב' רונית ד. עייאש: אז תעדכן.

מר עוזי תפוחי: לא, גם לא נכון, גם לא נכון, הוא לא 30%-

גב' רונית ד. עייאש: יכול להיות.

מר עוזי תפוחי: הוא לא 35% ממוגן, הוא ממוגן למעשה, כשאתה מחלק את המיגון אתה צריך לחלק אותו ל-2 חלקים, אחד מטראז'-

גב' רונית ד. עייאש: אל תיכנס לזה.

מר עוזי תפוחי: רגע, אני אגיד לך. מטראז', אז במטראז' יש מיגון. הסיפור הוא לא המטראז', הסיפור הוא המרחקים, בגלל שזה כפר ואז יש לך בעיה, והדבר השני שחלק מהכיתות הם כיתות ממוגנות, ואז היכולת שלך לאכלס פנימה נטו מספר ילדים הוא קטן יותר, כתוצאה מציוד וכדומה. אבל אנחנו כן נמצאים היום בחשבון גם בסדר גודל של משהו כמו 50% תת מיגון מבחינת יכולת של לאייש תלמידים. הנושא הזה עלה, הוא עלה כמה פעמים, הוא עלה גם למינהל החינוך ההתיישבותי, הוא עלה גם בשיחות אל מול המועצה, אני מדבר על מועצת מרחבים, כי השטח המוניציפאלי ודרכם ביקשנו נושא של מיגון. אני חייב לבוא ולהגיד שאנחנו לא נמצאים, אני לא רואה שאנחנו נמצאים באיזה שהוא תהליך תעדופי כזה או אחר.

גב' רונית ד. עייאש: איזה תהליך?

מר עוזי תפוחי: תעדופי, אנחנו לא מתועדפים.

גב' רונית ד. עייאש: כן, כן.

מר עוזי תפוחי: וקיימים בתי ספר במרחב שהם לא ממוגנים. אני אגיד לך יותר מזה, יש לי ולזה לא התייחסתי בסקירה, שבית ספר רוטמן שהוא בית ספר לילדים על קצה הרצף האוטיסטי שהולך ונבנה גם באשל הנשיא, ויש כבר 3 שכבות שקיימות והם חסרי מיגון, וזה חינוך מיוחד וזה ילדים שרגישים לרעשים, יש ילדים שהם נמצאים ב-state of mind אחר לחלוטין. אנחנו כן מציפים את זה, אני חייב להגיד שגם בשיח עם יוסי בתקופה האחרונה סיכמנו שאנחנו נייצר לחץ עם ראשי רשויות נוספים אל מול רח"ל, אל מול רשות החירום הלאומית במשרד הביטחון ומשרד החינוך, אני חושב שאלה הכתובות. הסיפור הוא לחץ לחץ לחץ. דרך אגב ביום רביעי הבא אמורה להיות ישיבת הנהגת הורים, וזה גם נושא שיעלה פנימה וגם פה אני אקרא להורים לבוא ולהציף, לא נציף לא יהיה. זאת אומרת אם נחשוב שזה יבוא כך, זה לא יבוא כך. אנחנו לא נמצאים... בטח כשאני לוקח היום סתם לדוגמא את תלמי אליהו שנמצא 7 ק"מ בעוטף, אבל יש בתים שהם 7.200 ק"מ ולא ממוגנים-

גב' עדנה זטלאוי: וזה 200 מטר.

מר עוזי תפוחי: ופה זה מערכת בית ספרית. דרך אגב זה אחד הבעיות, הצומת היא בעיה נוספת, יש לי רשימה כזו של בעיות שאני מתמודד איתם שם, אבל כן אני קורא לכם הרשות לבוא ולהירתם לטובת העניין הזה ולייצר לחץ מעל הרשויות. תמצאו אותי שותף פעיל בעניין, בסדר? זה לגבי מיגון. לגבי כיתות, תראי בית הספר אם אני מסתכל על בית הספר יש לו שכבות טקטוניות, יש מבנים שהם יותר ותיקים שהם משנות ה-50, ויש מבנים שהם יותר חדשים, יש בו הכול מהכול. כשאני מדבר איתך על שיפוץ אולם הספורט שלא תחשבי לרגע שהוא פחות חשוב.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא, חס וחלילה.

מר עוזי תפוחי: הוא מאוד חשוב כי א', לא, לא-

גב' רונית ד. עייאש: ממש לא.

מר עוזי תפוחי: אני רק אסביר-

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, לא, אני עוצרת אותך פה, כי ממש לא שם.

מר עוזי תפוחי: לא, כי את אומרת יש כיתות נכון.

גב' רונית ד. עייאש: אני אומרת, דיברת על אולם הספורט, ראיתי לנכון שתדבר על שיפוץ מבנים, זהו.

מר עוזי תפוחי: אז אני אומר, לא, לא-

גב' רונית ד. עייאש: אל תיקח אותי-

מר עוזי תפוחי: אז אני אגיד גם את סדרי העדיפויות, למה זה נבחר. זה נבחר משני דברים כי אולם ספורט הוא מרכז מאוד חשוב, אחד. שתיים, הוא היה בסיכון בטיחותי במובן הזה, ולכן הוא תועדף בנושא הזה. הכיתות חשובות מאוד, אבל כדי... לשפץ לצורך העניין כיתות היום אתה צריך לבנות או להביא מבנים, וזה סיפור טבעי מאוד מאוד גדול, ואני לא רואה איך הוא מתקיים מעבר לשיפוצי הקיץ הרגילים שאנחנו עושים בכל שנה ושנה, מנסים לשפר עם קרמיקות ועם דברים, אבל ממש לקחת מבנה ולבנות מבנה זה לא.

עו"ד קובי נודלמן: עוזי, דיברת על מגמות לימוד שונות חדשות פחות חדשות, על סמך איזה רציונל אתם מקבלים את ההחלטה לפתוח מגמה כזו או אחרת-

מר שלומי שטרית: כדורגל עיצוב.

עו"ד קובי נודלמן: והאם אתם משתפים את הילדים שלנו בחשיבה מה לפתוח מה לא.

מר עוזי תפוחי:

אני אתחיל דווקא מהסוף, הילדים לא שותפים בפתיחת המגמות, הילדים שותפים בבחירת המגמות, וזה כן בוודאי, הם שותפים לבחירה ומגמות מסוימות לא יכולות להתקיים אם לא יהיו ילדים בתוכם, שזה גם עומד לפתחנו, האם המגמה מחזיקה את עצמה או לא מחזיקה את עצמה.

מר שלומי שטרית:

מתחיל להיות כלכלי יותר אתה מבין הפועל באר שבע כדורגל.

מר עוזי תפוחי:

לא, זה לא עניין של כלכלי, אני חושב שיש פה בהחלט ייחודיות. עכשיו אני אבוא ואני אגיד, המגמה של עיצוב היא מגמה בכלל, יש מגמה במשרד החינוך כן לתת מגמות טכנולוגיות, כן לבוא ולקדם את החלק הטכנולוגי. עכשיו החלק הטכנולוגי יש חלק נמוך ויש חלק גבוה, אנחנו לא רואים את עצמנו בחלקים הנמוכים, אנחנו גם לא מכניסים אצלנו אוכלוסייה שהיא נמצאת ברמה הנמוכה. ולכן לקחנו מגמה שהיא יותר רובד היי-טקי בתוך התהליך הזה. וגם שם הם נבחנו ב-10 יחידות בגרות בנושא של עיצוב המוצר וכל מה שקשור מסביב. הנושא הזה של בית החולים הוטרנרי, אני חושב שהוא מאוד ייחודי מכיוון שבלאו הכי לימודי החקלאות ולימודי הביולוגיה והטיפול בבעלי החיים בכלל הם כבר בילד אין בתוך אשל הנשיא הרבה שנים, ולכן ההסטה הזאת של הכיוון הוטרנרי הוא א' פשוט לביצוע יחסית, ב' לשמחתנו מי שתרכז את הנושא הזה היא מורה שהיא גם וטרנרית, אז זה מקל עלינו, וגם יש לה קשר לתוך האוניברסיטה העברית, ואני חושב שהחיבור הזה הוא ממש לא חיבור..., אתה ממש טועה, אני מוציא כסף אני לא מקבל כסף.

עו"ד קובי נודלמן:

אבל הילדים שותפים להחלטה לפתוח-

מר שלומי שטרית:

אבל אני הבנתי, סליחה רגע, הבנתי שהשנה יש 210 ילדים בפנימייה והולכים להגדיל את זה, אתה הולך להגדיל את זה.

מר עוזי תפוחי:

במסלול הכדורגל כן.

מר שלומי שטרית:

במסלול הכדורגל אתה הולך להגדיל את זה. לכמה אתם הולכים להגדיל את זה? אני לא רוצה להישמע מגעיל אבל-

מר עוזי תפוחי:

לא, אז אני אגיד לך-

מר שלומי שטרית:

שאלה סנובית.

מר עוזי תפוחי:

אז אני אגיד לך, הקיבולת הפנימייתית יכולה היום לעמוד על 250 ילד עם שיפוץ של מבנה.

מר שלומי שטרית:

זה המקסימום 250?

מר עוזי תפוחי:

כן.

עו"ד קובי נודלמן:

אבל עוזי לא הבנתי, הם שותפים לפני שפותחים את המגמה

שמקבלים את ההחלטה לפתוח או אחרי בבחירה שלהם?

מר עוזי תפוחי: על איזה מגמה?

עו"ד קובי נודלמן: כל מגמה שאתה פותח.

גב' בתיה הרפז: כשאתה פותח מגמות חדשות.

עו"ד קובי נודלמן: אתה פותח עכשיו עיצוב-

גב' בתיה הרפז: מי מחליט?

מר עוזי תפוחי: אני אגיד לך, יש מגמות שהם שותפים לאחר מכן, אנחנו פותחים ואז אנחנו שואלים. ויש מגמות שאנחנו שואלים ואז פותחים או לא פותחים.

עו"ד קובי נודלמן: ומה קורה עם אלה שאתה פותח ואין להם ביקוש כי עשית את התהליך הפוך?

מר עוזי תפוחי: אז אני אגיד לך, מה שעשינו עם המגמה היחידה שנפתחה למעשה, אתה מדבר על עיצוב המוצר-

עו"ד קובי נודלמן: לא, אני לא מכיר.

מר עוזי תפוחי: של עיצוב המוצר מגמת העיצוב, עשינו בדיקה שאכן יש לנו ילדים שנכון שיהיו במקום הזה במקום בכיתות... וכדומה ואנחנו יכולים לתת להם את הפוש הזה.

מר יוסף ניסן: טוב, זהו עוד שאלות? טוב, אני מודה לכם מאוד שבאתם.

***** גב' איריס אור ומר עוזי תפוחי יוצאים מחדר הישיבות *****

מר יוסף ניסן: אני אחזור לדיווח ראש המועצה.

מר שלומי שטרית: רק אני רוצה להגיד לגבי הנושא של אשל הנשיא, אני רוצה להגיד לך משהו, הוא הלך נכון? אני חושב שבראייה עתידית אנחנו לא נוכל להישאר באשל הנשיא, בראייה עתידית. תראה, גם חצרים ברח למבואות, קיבלנו את לכיש, ומגדילים שם את ילדי הפנימייה, המקום שם מתחיל להיות חלש מאוד מבחינה כלכלית וכספית, צריך לבחון את זה ולבדוק את זה. להקים איזה שהיא ועדה שתבדוק את הנושאים לשנים הבאות.

עו"ד קובי נודלמן: אני דווקא חושב שהילדים שלנו שיוצאים מהיישוב קצת יוצאים מהבועה-

מר שלומי שטרית: לא, לא, לצאת מפה, לצאת, אין בעיה-

עו"ד קובי נודלמן: אני לא חושב שזה נכון לשים פה-

- מר שלומי שטרית:** לצאת אבל לא יודע אם זה לאשל-
- עו"ד קובי נודלמן:** אבל אם יש לבחון משהו זה אולי... את החטיבה הצעירה את ז' ח', זה כן אולי הייתי בוחן, כי הם חשופים-
- גב' עדנה זטלאוי:** הביניים.
- עו"ד קובי נודלמן:** כן, הם חשופים קצת מוקדם יותר מידי לדברים שקורים, אבל הילדים שלנו צריכים לצאת מכאן-
- מר שלומי שטרית:** ילדי פנימייה זה-
- גב' עדנה זטלאוי:** זה טוב, זה טוב שהם פוגשים...
- מר יוסף ניסן:** עוד משהו משהו?

לסעיף 3 - דיווח ראש מועצה - המשך.

- מר יוסף ניסן:** אני אעשה את זה בקצרה, יש הרבה נושאים, ככה אני אתן סקירה מה שקורה. בנושא הרכבת קיבלנו הצעה מהרכבת-
- גב' רונית ד. עייאש:** פשוט לא נפגשנו מזמן.
- מר יוסף ניסן:** כן.
- גב' רונית ד. עייאש:** אז יש מקום לעדכונים.
- מר יוסף ניסן:** מהרכבת קיבלנו הצעה ל-600,000 ₪ לשנה, שזה כולל גם תחזוקה וגם ארנונה, כרגע אמרתי להם שזה לא בא בחשבון, זה ייסגר לדעתי בשבוע ימים 10 ימים הקרובים.
- מר שלומי שטרית:** אנחנו פתחנו את הרכבת על דעת עצמנו, תסביר להם...
- גב' עדנה זטלאוי:** זה לא...?
- מר שלומי שטרית:** לא, לא.
- מר יוסף ניסן:** ומי זה אנחנו שלומי?
- מר שלומי שטרית:** זה אני, אני הלכתי ופתחתי שם.
- מר כפיר מימון:** ומה זה ייסגר השבוע?
- גב' עדנה זטלאוי:** הם לא יודעים אפילו.
- מר יוסף ניסן:** אני חושב שזה יעלה בסביבות המיליון ₪.
- גב' רונית ד. עייאש:** בעדכון הקודם אפשר היה לשמוע את ההקלטה...

עוזרים לנו כמה אנשים. אגב צריך להגיד מילה טובה לשמעון אזולאי שבאמת עושה מאמצים בחלונות הגבוהים וגם שלומי, עוד מעט אני אגע בזה שעוזרים לנו, גם קובי שהוא גם כן אפיק שאנחנו ממצים אותו, אז אנחנו ניתן לכם עוד מעט סקירה. אז זה העניין, ובמשרד הביטחון הם גם ישלמו את החלק שלהם על החניון שלהם, שמה זה 1/3 מהארנונה, וזה מה שיהיה, זה קרוב ל-180,000 ₪.

מר יוסף ניסן:

מר כפיר מימון: מיליון ₪ זה נטו?

עו"ד קרין כהן: אנחנו עדיין במשא ומתן לגבי משרד הביטחון...

מר שלומי שטרית: לכי לבית משפט.

גב' רונית ד. עייאש: שנייה רגע, מה זה המיליון ₪? הוא אמר 600,000 ₪ הם הציעו, ... מיליון ₪?

מר יוסף ניסן: 600,000 ₪, אם תסתכלי על סביב המיליון ₪ אז יהיה...

מר שלומי שטרית: אני מציע בית משפט. קרין, יש סעיף שאני קראתי אותו, שיש לנו say בבית המשפט ואנחנו מנצחים שם, למה לא ללכת לבית משפט?

מר יוסף ניסן: לא, לא, זה לא מדויק.

מר שלומי שטרית: זה כן מדויק. את מכירה את הסעיף הזה שם? קראת אותו?

עו"ד קרין כהן: אני אמרתי לכם כבר כמה פעמים שעל הליכים משפטיים עדיף שאנחנו לא נשוחח בפורום הזה.

מר שלומי שטרית: לא, אבל את מכירה את זה, את מכירה את התקדים שהיה?

עו"ד קרין כהן: אני לא יודעת למה אתה מפנה בדיוק, אבל... שנשוחח-

מר יוסף ניסן: אני אגיד לך על מה הוא מדבר, הוא מדבר על ה-

גב' עדנה זטלאוי: אבל זה באמת לא כדאי לקבל ביטוי בישיבות המועצה. אנחנו שוכחים בישיבות המועצה פתוחות והאסטרטגיות שלנו מופצות למי שרק מעוניין לדעת אותם. זה דברים שכדאי לסגור אותם-

מר שלומי שטרית: אני חושב שכדאי אבל לבחון את זה, אני חושב שכדאי-

גב' עדנה זטלאוי: בישיבה סגורה של ראש המועצה.

מר שלומי שטרית: כדאי ללכת לבית משפט, כדאי. זה לטווח ארוך.

מר יוסף ניסן: גיל זהב, גיל זהב הם מקדמים מאוד את התוכניות במרץ-אפריל

באמת יתחיל האכלוס, הם מדברים על 150 יחידות בהתחלה.

גב' רונית ד. עייאש: כמה מבנים זה מתוך ה-

מר יוסף ניסן: זה בערך 4.

גב' רונית ד. עייאש: 4.

מר יוסף ניסן: והמחלקה הסייעודית לפי מה שהבנו לא תהיה שמישה ופעילה לפחות בהתחלה, לא יודע מה זה אומר. אנחנו לוקחים חברה שיש לה ניסיון במדידות של בתי דיור מוגן, הם יגידו לנו מה התעריף של כל דבר ודבר ומה מודדים ומי משלם מה והכול-

מר שלומי שטרית: וממתי הם צריכים לשלם ארנונה-

מר יוסף ניסן: חללים ריקים ולא ריקים והכול הכול כולל הכול.

מר שלומי שטרית: כי בית החולים הסייעודי למשל זה עסקים.

מר יוסף ניסן: כן.

מר שלומי שטרית: והם מתחמקים.

מר יוסף ניסן: זה נכון לקחת מישהו שיש לו ניסיון.

עו"ד קובי נודלמן: הם צריכים לשלם ברגע שיש להם טופס 4.

מר שלומי שטרית: נכון, גם הם רק בית משפט.

מר יוסף ניסן: בנושא המשולש אני לא יודע להגיד ואני חושב שזה נכון לקחת חברה שתגיד לנו, לקחת אותה לחודש אחד שתגיד לנו מה ההיתכנות של להעביר את קריית המודיעין לכאן. אני חושב שאם לא נעשה את זה אנחנו לא נסלח לעצמנו שלא בדקנו את זה לעומק, וזו חברה רצינית שיש להם קשרים, חברת לוביסטים שיודעת את העבודה הזו, שלומי גם מגיעה לו מילה טובה פה, כי זה באמת חשוב לו והוא לחץ על זה, והזה הכיוון הנכון. אז מה שאני ביקשתי באמת זה לקבל הצעות מחיר לבדיקת היתכנות לחודש. יגידו כן, כן. למה לא, למה, לי איפה שהוא זה נראה שזה איפה שהוא די אבוד, אני חייב לומר מה אני חושב, מכיוון שגם אין ממשלה, המכרז עומד להסתיים, ייקבע כנראה קבלן עוד לפני שהממשלה תקום, כדי לשנות את ההחלטה הזאת צריך להעביר החלטת ממשלה אחרת.

גב' עדנה זטלאוי: זה עיכוב-

מר יוסף ניסן: כי בהחלטת ממשלה כתוב לקית, בהחלטת ממשלה כתוב לקית.

מר שלומי שטרית: אתה יודע כמה החלטות ממשלה לא מתבצעות?

- מר יוסף ניסן:** בסדר, לכן אני חושב שזה נכון לבדוק היתכנות, כן כן לא לא-
- גב' עדנה זטלאוי:** יוסי אבל נכון להיום, לפחות כל מי שדיברתי איתו שנתן הצעה לליווי המהלך אמר שחודש זה אינו מעשי
- מר יוסף ניסן:** בסדר אוקיי.
- מר כפיר מימון:** אפשר רק להגיד משהו בקשר לזה?
- מר יוסף ניסן:** כן.
- מר כפיר מימון:** אני מבין את הרעיון שעומד להביא את הדבר הזה לפה, רק צריך לחשוב על המשמעויות של כל הנגב ולא רק להבים, אני חושב שאם רק ניתן פתח לגורמים עוד להשהות את הדבר הזה הם יקפצו על הדבר הזה. אנחנו יודעים שהרמטכ"ל רק מחפש את התירוץ לא להעביר את זה-
- מר יוסף ניסן:** אבל זה יכול להיות...
- מר כפיר מימון:** אז זהו שלא, אתה תהיה פשוט כלי בידיים שלהם, הם ייכנסו לעוד הליך של עוד 300 מיליון ₪-
- מר שלומי שטרית:** ...
- מר כפיר מימון:** אני עכשיו מדבר אתה סותם-
- מר שלומי שטרית:** תמשיך, תמשיך, עזוב אתה מדבר שטויות נו.
- מר כפיר מימון:** להיות כלי בידיים שלהם-
- מר שלומי שטרית:** ... בבאר שבע.
- מר כפיר מימון:** לעשות בדיקות של עוד איזה כמה מאות מיליונים-
- מר שלומי שטרית:** תמשיך, תמשיך יוסי עזוב.
- מר כפיר מימון:** שייקחו איזה 6-7 שנים, ובסוף אתה יודע לא יצא מזה כלום. אם אתה רוצה לחשוב גם על טובת הנגב וגם על טובת היישוב, אז זה מוטב שהפרויקט הזה ימשיך בכל הכוח בלקיט, רק צריך לדאוג שגם אנחנו נקבל מתוך זה משהו.
- מר שלומי שטרית:** יוסי תמשיך נו.
- מר יוסף ניסן:** טוב.
- מר כפיר מימון:** הוא נתן לך אישור, אז אתה יכול להמשיך.
- מר יוסף ניסן:** טוב, מחר יש לנו פגישה במשרד לביטחון פנים, מנכ"ל המשרד לביטחון פנים לאור כל האירועים שהיו פה לאחרונה. המטרה

שלנו זה באמת לקבל פה נקודת משטרה-

מר שלומי שטרית: תחנת משטרה, נקודה יש לנו.

מר יוסף ניסן: תחנת משטרה.

גב' רונית ד. עייאש: נקודה יש.

מר יוסף ניסן: מבחינתי שייתנו לנו פה משטרה 24/7-

מר דני מלכה: אין נקודה-

מר שלומי שטרית: מה זה?

(מדברים יחד)

מר דני מלכה: נקודה זה... 24/7.

מר יוסף ניסן: אגב בנושא הזה גם הגשנו קול קורא על 2 מיליון ₪ לטובת אמצעים טכנולוגיים למשרד לביטחון פנים, נדבר על זה גם מחר, אני מקווה שנוציא סיכום גם ונוכל לקדם את הדברים האלה. באמת אנחנו רוצים שמנכ"ל המשרד לביטחון פנים יידע מה ההשלכות שיש פה ועל האירועים שקרו פה לאחרונה, מכיוון שמי שאחראי בסופו של דבר זו המשטרה, והם צריכים לדאוג לביטחון של האזרחים שלנו, אנחנו עם כל הכבוד סייר, ותשימו פה 20 סיירים שאין להם סמכויות, והם לא יכולים לעשות הרבה, גם הגנבים מכירים את הסוד הזה, ולכן רק משטרה עם נוכחות פה רצינית יכולה לפתור לנו בעיה, ויש באמת התעוררות אבל זה לא מספיק לנו. אני אעדכן אתכם גם אחרי הפגישה.

גב' עדנה זטלאוי: בהצלחה.

מר יוסף ניסן: תודה. גינון, אנחנו כרגע בתהליכי מכרז בהליכי מכרז ל-2-

גב' עדנה זטלאוי: עוד לא התחלנו ממש את המכרז, אבל-

מר יוסף ניסן: למה לא? יש תהליך, יש תהליך של מכרז.

גב' עדנה זטלאוי: קיבלנו הצעות.

מר יוסף ניסן: אז יהיו 2 זכיינים, אחד שיתעסק רק בנושא של המים, ואחד רק בנושא של הגינון. אסור לקשור את זה לאותה חברה, זה טעות. יש פה ניגוד עניינים, מי שאחראי על המים לא רוצה להשקות הרבה מים כדי שלא יהיה לו אחרי זה עבודה של גננות, יש פה ניגוד עניינים חד משמעי.

מר שלומי שטרית: איך זה עובד פה בדיוק עם הגזם?

גב' רונית ד. עייאש: איך 18 שנה אותו דבר היה בסדר, איך פתאום נהיה ניגוד עניינים?

מר יוסף ניסן: אני לא בטוח שהיה בסדר, יכול להיות-

גב' רונית ד. עייאש: איך היה-

מר יוסף ניסן: לדעתי יכול להיות הרבה יותר טוב.

גב' רונית ד. עייאש: יוסי, זה יכול.

מר יוסף ניסן: הרבה יותר טוב.

גב' רונית ד. עייאש: קשה לי עם האויב של הטוב הוא היותר טוב, זה בסדר. אבל בוא לא נחלוק על זה שהתקופה האחרונה-

מר יוסף ניסן: קטסטרופלית.

גב' רונית ד. עייאש: קטסטרופלית.

מר יוסף ניסן: נכון, נכון.

גב' רונית ד. עייאש: יוסי, גמרת את היישוב הזה.

מר יוסף ניסן: זה תהליך שקרה-

גב' רונית ד. עייאש: בנראות בעין הולך בן אדם רץ נוסע רואה יישוב יבש, זאת אומרת היה בסדר וקרה משהו-

מר יוסף ניסן: יבש זה קצת-

גב' רונית ד. עייאש: יבש, יבש באמת. היה בסדר-

מר יוסף ניסן: יבש?

גב' רונית ד. עייאש: ועכשיו היה פחות בסדר.

מר יוסף ניסן: היום עברתי-

גב' רונית ד. עייאש: נראות.

מר יוסף ניסן: ראיתי דברים נהדרים.

גב' רונית ד. עייאש: אני שמחה.

מר יוסף ניסן: באמת.

גב' רונית ד. עייאש: אני באמת שמחה.

מר יוסף ניסן: אגב הם החליפו-

גב' רונית ד. עייאש: אני שמחה.

מר יוסף ניסן: החליפו מנהל עבודה.

גב' רונית ד. עייאש: יופי, אני שמחה-

מר יוסף ניסן: לבקשתנו.

גב' רונית ד. עייאש: כל שיפור שעושים דיינו, דיינו. אבל זה אומר לחלק זה עבד, אני פוחדת מהחיסרון לגודל הווה אומר ש-1 ועוד 1 ייצא לי 3 בסוף ב-2 מכרזים נפרדים.

מר יוסף ניסן: לא, לא.

גב' רונית ד. עייאש: אין לנו את ה-benefit בכסף. עוד לא ראינו את התקציב, אנחנו בציפייה. אין לנו את ה-benefit הזה.

מר יוסף ניסן: אני חושב שאנחנו-

גב' רונית ד. עייאש: אולי לא יודעת-

מר יוסף ניסן: שאנחנו נלך נכון ואנחנו נגדיל את התקציב של הגינון גם בשנה הבאה, זאת המטרה, יש לנו גם מאיפה.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא חוכמה, לקחת את הארנונה של הדיור המוגן שאמור ללכת על דברים ולהחזיר אותו עכשיו לדברים שקוצצו, ולהגיד איזה, זה לא-

מר יוסף ניסן: כשאתה מקצץ זה לא טוב, כשאתה מוסיף זה גם לא טוב.

גב' רונית ד. עייאש: לנתב את זה למשהו שזה ברור.

עו"ד קובי נודלמן: לאן ארנונה אמורה ללכת?

גב' רונית ד. עייאש: לאן ארנונה, לשירותים.

עו"ד קובי נודלמן: לכל מיני דברים...-

גב' עדנה זטלאוי: רק לחינוך?

מר יוסף ניסן: גם.

גב' רונית ד. עייאש: גם ברור. חבל להקדים אנחנו נחכה לתקציב ונדון.

מר יוסף ניסן: נכון. מועדון נוער וגם אולמות המחול, אלעד אתה רוצה לומר לנו על זה?

מר אלעד ארזי: כן מועדון נוער, התקבלה כנראה פה החלטה לפני כמה חודשים

לא שיפוץ מועדון נוער, שיפוץ נקרא לזה החלק השני שהוא מיועד לאיזה שהוא מועדון עסקים או-

גב' עדנה זטלאוי: מרכז צעירים.

מר אלעד ארזי: מרכז צעירים לא יודע, זה לא באמת מרכז צעירים כי הולכים לעשות שם עכשיו סוג של we work כזה, אני לא יודע אם מעודכנים פה-

גב' בתיה הרפז: צעירים זה עד 35.

מר אלעד ארזי: אוקיי, בכל מקרה איזה שהוא שעטנו כזה שחצי כן משפצים וחצי לא. אני בהתייעצויות שלי בחודש וחצי חודשיים האחרונים הבנתי שזה לא הגיוני, אחד אני לא אחתום על זה, שתיים לא נוכל להוציא טופס 4, ואני עכשיו בתהליכים של לעשות איזה שהוא רה מול הקבלן, שגם נוריד את כל החיפוי חוץ שם, את כל האבן שפשוט מתפרקת שמה, גם מסוכנת-

מר יוסף ניסן: יש אבנים שנופלות.

מר אלעד ארזי: גם מסוכנת וגם לא מכבדת, גם באמת את מועדון הנוער לשפץ לחבר'ה הצעירים... אני קבעתי עם הוועד לעשות, הייתה שם איזו מחשבה איך אפשר באיזה שהוא תקציב מינימאלי כן קצת להפריח את השממה, ואני מקווה שבשבועיים שלושה הקרובים אנחנו נסגור את זה, ואז אנחנו עוד פעם או שנצא במכרז חדש או שנגדיל את תקציב הקבלן ונוציא לוח זמנים מסודר לזה. זה יהיה פשוט לא חכם כרגע לתת לקבלן לסיים, ואחרי זה להכניס עוד קבלן.

מר יוסף ניסן: אני עודכנתי רק היום שהקבלן שכח או שבתכנון אין שמה גמל של מים למבנה וצריך להוסיף עוד 70,000 ₪ לגמל מים שהוא לא מוכן לשאת בעלות הזאת.

מר אלעד ארזי: גם השיטה הזאת שנתנו פה לקבלן-

גב' עדנה זטלאוי: קרין את רוצה להעיר לגבי הגדלת התקשרות?

מר אלעד ארזי: נתנו פה לקבלן מכרז תכנון ביצוע, שהוא מורכב מאוד וזה דבר בעייתי, כי בסוף הוא אחראי לעצמו, אם הוא לא תכנן טוב אז אתה יודע, לא נכון לעשות את זה, אנחנו לא נעשה, אני לפחות לא אתן לזה להבא יד, זה גם יוצר איתו איזה שהיא דינמיקה בעייתית, כי גם אם היום הוא מאחר בלוחות זמנים ואני רוצה לקנוס אותו או אני רוצה להיכנס איתו לאיזה שהוא חיכוך בעיה, הוא מחזיק אצלו את כל התיקים את כל הטפסים, כי הוא זה שתכנן, הוא לא ייתן להוציא טופס 4, בקיצור מורכב מאוד. אז כחלק מאותו תחקיר שעשיתי, מסתבר שגם הוא לא תכנן גמל מים. אז עכשיו הוא צריך לתכנן גמל מים וגמל מים אנחנו צריכים לשלם עליו.

עו"ד קובי נודלמן: זה לא רשלנות שלו?

מר אלעד ארזי: רשלנות בנושא התכנון. אבל הביצוע הוא אומר תשלם על הביצוע, אתה לא רוצה לשלם על זה שתכננתי את זה, עד... אתה צריך לשלם לי את זה למדידה איתו החוזה.

גב' רונית ד. עייאש: מה זה גמל מים סליחה?

מר אלעד ארזי: גמל מים זה זה שמוביל את כל המים לתוך המבנה. עושה ויסות של הצנרת של המים.

גב' עדנה זטלאוי: אכן המכרז גם של ה-

מר אלעד ארזי: אז אנחנו נצטרך או באמת להחליט או הגדלת התקציב עצמו עם אותו קבלן, או באמת לצאת למכרז חדש, כמו שנראה לי כרגע אנחנו נעבוד עם אותו קבלן, אבל ניקח את זה-

עו"ד קרין כהן: אם יש פה אבל רשלנות מסוימת של הקבלן, אז צריך מפה כבר להבין מה התוצאה הסופית, לאיזה כיוון אנחנו הולכים. אולי צריך לשקול סילוק שלו מה-

מר יוסף ניסן: צריך לבדוק, יכול להיות שהמועצה אישרה את התכנון. יכול להיות שהמועצה שאישרה את התכנון.

עו"ד קרין כהן: כי אם הוא התרשל בתכנון ביצוע-

גב' עדנה זטלאוי: שייקח על עצמו את התיקון.

מר יוסף ניסן: אם אתה אישרת לו את התכנון.

עו"ד קובי נודלמן: נכון אבל-

מר יוסף ניסן: אם אתה אישרת לו את התכנון, אנחנו בבעיה.

מר אלעד ארזי: נכון.

מר יוסף ניסן: צריך לבדוק את זה.

מר אלעד ארזי: בכל מקרה אני אעבוד איתו בצורה כזאת-

עו"ד קרין כהן: זה לא מדויק.

מר אלעד ארזי: שהוא כן יוציא טופס 4, וכשנגיע לחשבון המסירה וכבר יהיה טופס 4-

מר יוסף ניסן: נעשה לו שמה-

מר אלעד ארזי: אז אני אדע להתחשבן איתו.

גב' רונית ד. עייאש: ומה עם הבלט?

מר אלעד ארזי:

הבלט מתקדם, האמת היה היום סיבוב, המצב מצוין. אנחנו עכשיו נתחיל תהליכים של טופס 4, הוא יתחיל, כי גם שמה זה תכנון ביצוע, יש כמה חודשים. היה נושא של כיבוי אש, אני ביקשתי ממנו תוך חודשיים לסיים עם זה, אני מעריך שזה ייקח קצת יותר. אבל בגדול המבנה גמור, אפשר לעשות שם סיור אם תרצו.

עו"ד קובי נודלמן: כן, אבל אי אפשר לעשות...

מר אלעד ארזי:

פעילות אי אפשר.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן:

אני רוצה לעדכן אתכם בישיבה שהייתה לנו עם מבנה תעשייה, מבנה תעשייה מאוד רוצים ורמ"י-

מר אלעד ארזי:

המינהל.

מר יוסף ניסן:

והמינהל רמ"י לקדם את שכונת שרונים, אנחנו הבהרנו להם שבשלב הנוכחי אין על מה לדבר, יש לנו פה 680 יחידות בבנייה, הנדל"ן פה בהתמוטטות בלהבים, אין לנו עוד יציאה, אין תשתיות, זה עוד מוקדם לדבר על זה, והם בכל זאת רצו לדחוף את העניין. אנחנו סיכמנו איתם על הקמת גדר לשרונית על מנת לעשות גדר של 3 ק"מ שם, כדי למנוע את היציאה של כלי הרכב משם. הם הסכימו, רבו איתנו, אמרו לנו זה עכשיו מותנה בזה שתקדמו את שרונים, אמרנו אז לא יהיה גדר. בקיצור-

מר אלעד ארזי:

שווה רק יוסי להוסיף... בסוף יצא משם משפט שהוא משפט בעייתי גם לנו שאנחנו כן נצטרך בסוף לחשוב עליו, והוא משהו גם ריאלי, אמר לנו יורי שהוא מהמינהל, כולם מכירים אותו אני מניח, 'תקשיבו זה לא ילך בטוב זה ילך ברע'. מה זה ילך ברע אני-

(מדברים ביחד)

מר אלעד ארזי:

בדיוק, ואני יכול לומר לכם שאנחנו קיבלנו מכתב, זאת אומרת הוועדה קיבלה מכתב שכרגע אין לה סמכות ואין לה יכולת לדון בתב"ע.

מר יוסף ניסן:

בהתנגדויות.

עו"ד קובי נודלמן:

בהתנגדויות...

מר אלעד ארזי:

והתב"ע כרגע עברה לסמכות מחוזית.

גב' רונית ד. עייאש: למה? למה?

- מר אלעד ארזי:** בגלל שלא דנו, בגלל שעברה התקופה -
- מר יוסף ניסן:** עברה שנה.
- עו"ד קובי נודלמן:** אז מי ידון בהתנגדויות? הם?
- מר אלעד ארזי:** הם יכולים לדון על זה -
- גב' עדנה זטלאוי:** זה יכול לעבור למחוזית.
- גב' רונית ד. עייאש:** אנחנו נפסיד את... מחוזית לשכונה הזאת. הפסדנו -
- מר אלעד ארזי:** זה לא הפסדנו, תשמע גם פניי בדש הם עשו לו את אותו תרגיל, והוא הצליח למשוך את זה -
- גב' רונית ד. עייאש:** אבל פניי הוא לא מחוזי.
- מר אלעד ארזי:** לא, בסדר אני אומר -
- גב' רונית ד. עייאש:** להבים היא מחוזית.
- מר אלעד ארזי:** לא, לא הבנת אותי, אני אומר גם שהם -
- מר יוסף ניסן:** אגב פניי בדש הוא ועדה מחוזית לדעתי.
- גב' רונית ד. עייאש:** זה לא משנה. עומר הוא לא זה.
- מר אלעד ארזי:** כן, אבל גם לפניי הם עשו את אותו תרגיל, אמרו לו אתה לא מאשר, אנחנו נעלה נלך לוועדה מחוזית. אני אומר רק שאנחנו כן נצטרך פה, אני מניח שזה כן יצטרך להיות בתקופה הקרובה, כן לחשוב איך אנחנו מתנהלים עם הסיפור הזה. אני לא חושב שלזרוק את זה, זה הפתרון. כאילו לזרוק את זה להגיד זה לא ייקרה. גם אם זה לא ייקרה וזה הכיוון של המועצה -
- עו"ד קובי נודלמן:** אבל אפשר לדון התנגדויות סוף סוף.
- מר אלעד ארזי:** צריך לחשוב, בדיוק -
- מר יוסף ניסן:** עכשיו יצירתי פה.
- מר אלעד ארזי:** צריך לחשוב מחוץ לקופסה.
- מר יוסף ניסן:** מצד אחד אנחנו עובדים איתם עכשיו בשרונית, אתם רואים בונים לנו גדר שהם לא חייבים -
- עו"ד קובי נודלמן:** אבל אתה יכול לדון בהתנגדויות אז יהיה להם... ותתחיל -
- מר אלעד ארזי:** לא, אני אומר לך כשאנחנו ישבנו היא אמרה לנו: 'תקשיבו, בואו

נעשה ממש הסכם. תדונו בהתנגדויות תקבלו ממני X, תעשו את זה Y, אני אומר יכול להיות ששווה-

גב' רונית ד. עייאש: אפשר לקבל את זה לחברי המועצה-

מר אלעד ארזי: זו באמת הייתה ישיבה שהיא לא-

גב' רונית ד. עייאש: את העדכון הזה, זה קריטי-

מר יוסף ניסן: אמרו לנו ישיבת היכרות-

(מדברים יחד)

מר אלעד ארזי: אבל רונית לא היה-

גב' רונית ד. עייאש: אני לא יודעת מה לוחות זמנים, אם לעוד 10 שנים שמים איזה משהו, אני לא יודעת שלומי, אני באמת לא יודעת.

מר יוסף ניסן: אבל שהצבעת בעד לא אמרת שאת לא יודעת.

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת?

מר יוסף ניסן: כשהצבעת בעד השכונה הזאת.

גב' רונית ד. עייאש: אני בעד השכונה, איך אני? בסדר?

מר יוסף ניסן: הבנתי.

גב' רונית ד. עייאש: יאללה הבנתי יוסי גם אני. נו גם אתה זה-

מר יוסף ניסן: אני התנגדתי, מה את רוצה.

גב' רונית ד. עייאש: אתה התנגדת ומה? ושרונית הנה אחורה, אתה התנגדת?

מר יוסף ניסן: לא, לא התנגדתי לשרונית.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר, אבל תראה מה זה קרס שווי הבתים בלהבים-

מר יוסף ניסן: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: בגללך.

מר יוסף ניסן: למה?

גב' רונית ד. עייאש: נו יאללה די אין לי כוח אליך.

מר שלומי שטרית: למה בגללו?

גב' רונית ד. עייאש: ברור, כי הוא אישר את שרונית, זה אותו רוטינה נו. אפשר לקבל בעיון אמיתי על מצב המבנים בלהבים לאן לוקחים, כל האינפורמציה שאתה מדבר עליה?

מר יוסף ניסן: מה זאת אומרת?

מר אלעד ארזי: עוד פעם האינפורמציה-

גב' רונית ד. עייאש: משהו.

מר אלעד ארזי: קודם כל אפשר לקיים ישיבה בלי קשר, לא הבנתי-

מר יוסף ניסן: מה זה...

גב' רונית ד. עייאש: הוא אומר מציע נדון בהתנגדויות-

מר אלעד ארזי: רונית אני אגיד את זה בשפה-

גב' רונית ד. עייאש: ... נעשה משהו, איזה שהוא שיח איתנו.

מר אלעד ארזי: אני אגיד את זה בשפה פשוטה, התנהל שם בשיחה קצרה, דרך אגב שהיא באמת התפוצצה, זאת אומרת שאנחנו פוצצנו את הפגישה אני ויוסי, אבל שוק, אני לא ראיתי דבר כזה כאילו אני באתי מהמגזר הפרטי, היה שוק. בואו נראה מה אתם רוצים תגידו, ככה על השולחן, כמו שכונה, אם לא למחוז, זה ממש בצורה הזאת.

מר כפיר מימון: רק שנייה, זה מול מינהל מקרקעי ישראל?

מר אלעד ארזי: כן, מול מינהל מקרקעי ישראל, מינהל מקרקעי ישראל.

(מדברים יחד)

מר אלעד ארזי: שכונה כמו שלא ראית בחיים שלך. היה מחזיק מיליארדים יושב איתך שכונה, לא זה יאללה יאללה צא צא קומו מפה ולכו. אני אומר מקצועית צריך לחשוב, צריך לגבש פה אסטרטגיה גם אם היא לעוד 20 שנה-

גב' רונית ד. עייאש: אני איתך.

מר אלעד ארזי: אבל צריך לשבת איתו לחשוב מה עושים.

מר שלומי שטרית: אין פה 20 שנה ברגע שתתחיל להניע את זה, זה יזוז קדימה, אין פה 20 שנה.

מר אלעד ארזי: לא, יש התניות-

גב' רונית ד. עייאש: אבל זה לא נכון, כי אתה... את שרונית-

מר אלעד ארזי: אפשר לגבש התניות איתו.

גב' רונית ד. עייאש: הנעת ב-2009 והיא יצאה 9 שנים אחרי זה.

מר אלעד ארזי: לא, אפשר אולי לגבש התניות חכמות.

גב' רונית ד. עייאש: הניעו את... זה בדיוק העניין, זה כמעט 10 שנים אחרי זה מהרגע...

מר אלעד ארזי: שלומי סתם לדוגמא רעיונות, אני לא אומר כן או לא, חלק מההתניות זה אכלוס מלא של שכונת שרונית + 5 שנים.

מר שלומי שטרית: לא היה פה-

מר אלעד ארזי: סתם אני זורק, כהתניה.

מר שלומי שטרית: בוא נדבר על זה לבד אחרי זה, עזוב.

מר יוסף ניסן: טוב בקיצור אנחנו מבינים מה הציבור רוצה ומה הוא לא רוצה, ויש פה-

גב' רונית ד. עייאש: אז תגיד לנו מה הציבור רוצה ומה הוא לא רוצה.

מר יוסף ניסן: הציבור כרגע לא בנוי, היישוב לא בנוי לשווק שכונה חדשה כרגע.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו לא מדברים על מחר בבוקר.

מר יוסף ניסן: נכון, נכון, נכון.

גב' רונית ד. עייאש: אז אני לא יודעת מה זה הציבור, הציבור יודע שזה לעוד 10 שנים? אני לא יודעת.

מר יוסף ניסן: יחד עם זאת אם עכשיו מינהל מקרקעי ישראל יגיד לי: תקשיב, יש לך חיבור נוסף, אנחנו נעשה לך גם את הפארק הזה, אנחנו נשפץ לך גם את זה-

גב' רונית ד. עייאש: תביא את זה לדיון.

מר כפיר מימון: למה שהוא יגיד, למה שלא אתה תגבש נגיד עמדה?

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק. תביא-

מר אלעד ארזי: זה הרעיון, זה שאמרתי כפיר, זה בדיוק מה שאני אומר עכשיו.

מר יוסף ניסן: יש פגישת המשך, יש פגישת המשך.

גב' רונית ד. עייאש: אולי יש לנו רעיונות, אני לא יודעת.

מר אלעד ארזי: רונית, בשביל זה אני מעלה את זה עכשיו-

מר יוסף ניסן: תהיה פגישת המשך, אם אני לא אבוא עם חבילת יתרונות לתושבים-

גב' רונית ד. עייאש: אבל כל...

מר יוסף ניסן: גם אני לא יכול להעביר את זה.

גב' רונית ד. עייאש: אולי לחברי מועצה יש להם קצת רעיונות-

מר יוסף ניסן: אני חושב שאם לא תהיה לנו פה בעיה של תחבורה ולא תהיה לנו בעיה של תשתיות, ויהיה לנו את מה שאנחנו צריכים-

גב' רונית ד. עייאש: יוסי בבסיס אנחנו מסכימים.

מר יוסף ניסן: אני חושב שאף אחד לא יתנגד.

גב' רונית ד. עייאש: רק תשתף.

מר יוסף ניסן: בסדר 100%, הנה זה מה שאני עושה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אתה לא.

מר יוסף ניסן: מה לא?

גב' רונית ד. עייאש: אתה לא. כי אתה זורק את זה ואומר נעשה אחרי זה ישיבה צדדית, זה מה שאתה אומר.

מר יוסף ניסן: לא ישיבה צדדית, אני לא...

עו"ד קובי נודלמן: תכנון ובנייה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה אמרה עדנה כרגע.

מר יוסף ניסן: אני אומר-

גב' רונית ד. עייאש: תביאו ניתן רעיונות.

מר יוסף ניסן: כשיהיה משהו קונקרטי ורלוונטי אני מוכן להביא את זה גם לכאן-

עו"ד קובי נודלמן: השאלה אם לא צריך להציע להם כבר משהו קונקרטי-

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק, השאלה אם הזמן לא לוחץ.

מר יוסף ניסן: העניין הוא שאי אפשר להציע להם, אם אנחנו דנים בהתנגדויות אז מה יחליטו בהתנגדויות?

גב' רונית ד. עייאש: ... חלק מהתהליך כולו.

עו"ד קובי נודלמן: לדון בהתנגדויות כדי...

מר אלעד ארזי: אני חושב שהמועצה חייבת בהקדם האפשרי, בטח בהקשר למה שאמרתי שזה הולך למחוז, לגבש מדיניות, לגבש אסטרטגיה, אני אגדיר את זה אחרת לא מדיניות, אסטרטגיה. דרך אגב שלומי אני לא הולך זה, יכול להיות שאסטרטגיה אומרת שאנחנו בונים עוד 40 שנה.

עו"ד קובי נודלמן: לא בונים, בדיוק.

מר אלעד ארזי: וככה זה מה שעושים. אבל צריכים לגבש אסטרטגיה-

גב' עדנה זטלאוי: אבל צריך להיות מאוחדים-

מר שלומי שטרית: בוא, תמשיכו לנושא הבא.

מר יוסף ניסן: טוב.

לסעיף 6 - פירוט תב"ר 379 שיפוצי במבנה פיס.

מר יוסף ניסן: פירוט תב"ר 379 שיפוצים למבנה פיס.

גב' רונית ד. עייאש: יוסי באמת-

מר יוסף ניסן: מה?

גב' רונית ד. עייאש: לא חשוב תמשיך, כן.

מר יוסף ניסן: אוקיי, פירוט תב"ר 379 שיפוצים למבנה פיס, זה השיפוצים שמדובר במתנ"ס?

גב' עדנה זטלאוי: כן.

מר יוסף ניסן: אז דיברנו על זה-

גב' עדנה זטלאוי: דיברנו על זה, אמרת שרינת לא הייתה ולא קיבלת את הפירוט-

מר יוסף ניסן: גם.

גב' עדנה זטלאוי: בסוף, בסוף, בסוף-

מר יוסף ניסן: אבל אני דיווחתי על מה התמהיל של הנגישות-

עו"ד קובי נודלמן: אבל אישרנו את זה לא?

מר יוסף ניסן: נכון, ברור שאישרנו.

גב' רונית ד. עייאש: לא אישרנו-

(מדברים יחד)

גב' עדנה זטלאוי: יוסי, טעיתי שהעליתי את זה? טעיתי.

לסעיף 7 - אישור מינוי גב' רונית שאנן לחברה בוועדת איכות הסביבה.

מר יוסף ניסן: טוב אוקיי 7 אישור מינוי רונית שאנן לחברה באיכות הסביבה, בסדר חברה נוספת.

גב' רונית ד. עייאש: מה ההכשרה שלה, מה הידע, משהו קשור לאיכות סביבה סתם לדעת?

מר יוסף ניסן: כן, היא בחורה שמאוד-

גב' רונית ד. עייאש: טובה.

מר יוסף ניסן: מאוד נוגע לליבה, היא קידמה במועצה אזורית מרחבים עד כמה שאני זוכר תכניות של איכות סביבה, היא אמרה שיש לה רעיונות טובים וגם לאלעד בנושא של פחים כתומים-

מר אלעד ארזי: שקיות כתומות.

מר יוסף ניסן: שקיות כתומות.

מר אלעד ארזי: ונושא סולרי, זה משהו שאני גם נכנס אליו חזק...

מר יוסף ניסן: מי שמוכן לתרום בהתנדבות ליישוב, אז בסדר, אז פה אחד כולם ביחד? פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את מינויה של גב' רונית שאנן לחברה בוועדת איכות הסביבה.

מר יוסף ניסן: טוב בואו נדבר על השאלות של כפיר.

גב' רונית ד. עייאש: רק הערה-

עו"ד קרין כהן: רגע לעניין הזה-

גב' רונית ד. עייאש: של הדיווח שלך, לפני שאתה עובר לשאלות.

מר יוסף ניסן: כן.

גב' רונית ד. עייאש: היום נכנסה ללהבים מכונית דאבל קבינה דהרה, דהרה, איך אומרים אני דהרתי אחריה בשביל לצלם אותה, זה פשוט נורא, אני לא מצליחה להבין איך אנחנו מרשים את זה, יוסי יום אחרי יום, ימות לנו פה מישהו, ימות לנו פה מישהו. 2 אחד אחרי השני

נוסעת בגאווה-

מר שלומי שטרית: באיזו שעה? באיזו שעה?

גב' רונית ד. עייאש: 09:30 בבוקר.

גב' עדנה זטלאוי: לאיזה כיוון?

גב' רונית ד. עייאש: 09:15 בבוקר נכנסת לשרונית ברוב פאר והדר שועטת קדימה.

מר יוסף ניסן: אז מה את רוצה שנעשה?

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, מה אני רוצה שתעשה? אין כניסה של משאיות ללהבים, נבנה להם מסלול עוקף לשרונית.

מר שלומי שטרית: רגע, איפה היא נסעה ישר?

גב' רונית ד. עייאש: ישר.

מר שלומי שטרית: לכיוון הזה ישר.

גב' רונית ד. עייאש: ישר בכיכר הראשית, מה זה מה את רוצה שאני אעשה?

מר יוסף ניסן: ... למסלול עוקף ואיך את רוצה שנסגור אותו בסוף היום?

גב' רונית ד. עייאש: לא הבנתי.

מר יוסף ניסן: נבנה מסלול עוקף, אנחנו מדברים על בניית גדר את אומרת לי עכשיו תפתח למשאיות-

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה לא קשור לגדר בכלל. יש כביש שמביא אותם לשרונית.

מר יוסף ניסן: הוא סגור.

גב' רונית ד. עייאש: היה פתוח, תפתח אותו.

מר יוסף ניסן: אני פותח אותו...

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: ימינה.

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת? אל תיתן למשאיות לשעוט-

מר יוסף ניסן: אם זה דאבל קבינה את לא יכולה לנסוע...

גב' רונית ד. עייאש: תגיד לי-

מר יוסף ניסן: במסלול העוקף אני מדבר.

גב' רונית ד. עייאש: יוסי הוא עלה על הכיכר, ישבור את ה-

מר יוסף ניסן: מה שאת אומרת גם בבאר שבע עשו לך את זה.

גב' רונית ד. עייאש: הבנתי. מהנדס, לראש המועצה אין תשובות, מהנדס יש לך תשובות בבקשה.

מר אלעד ארזי: אלעד, אלעד.

מר שלומי שטרית: תבדוק את זה אלעד.

מר אלעד ארזי: אני לא אוהב את זה.

גב' רונית ד. עייאש: אלעד אני צוחקת.

מר שלומי שטרית: אלעד תבדוק...

גב' רונית ד. עייאש: בבקשה, זה לא יכול להיות. נקבעו כללים בלהבים שלא דוהרים לנו בכבישים, שלא ידרסו לנו פה מישהו ולא יתנגשו באיזה מכונית. אומר ראש המועצה זה החיים תחיו איתו, זאת תשובה שלא מקובלת עליי.

מר שלומי שטרית: הוא לא אמר כך, הוא לא אמר כך.

גב' רונית ד. עייאש: הוא אמר לי 'מה את רוצה שנעשה?'

מר יוסף ניסן: אני שואל אותך מה הפתרון, את הבעיה אנחנו מכירים, מה הפתרון?

גב' רונית ד. עייאש: אני? תיתן לי להיות איך אומרים חברה בזה, אני אתן לך פתרונות, אני רק מעלה עכשיו...-

מר יוסף ניסן: אני שואל, אמרתי לך אני אפתח להם את הכביש העוקף, אני פתחתי אותו ועשיתי עכשיו פרצה בחסות רונית דמרי עייאש.

(מדברים יחד)

גב' עדנה זטלאוי: מה מגבילי הגובה...?

גב' רונית ד. עייאש: לא יודעת, פרצו אותם, שברו אותם, אין לי מושג.

עו"ד קובי נודלמן: יכול להיות שהוא רק חתך בדוך פנימה וחתך...

מר יוסף ניסן: אבל שלומי צריך לאפשר להם להיכנס מאיפה שהוא.

גב' רונית ד. עייאש: לא חתך כלום, נסע לשרונית אני נסעתי אחריו, שברו את כולם ממזמן, אף אחד לא אוכף כלום ביישוב הזה, כלום.

מר יוסף ניסן: אתה נותן להם דרך יותר ארוכה לעשות ביישוב.

מר שלומי שטרית: לא באמצע היישוב.

גב' רונית ד. עייאש: אתה יודע מה זה, יוסי זה היה פחד אלוהים.

מר יוסף ניסן: אבל ניסינו-

גב' רונית ד. עייאש: עלו על הכיכר-

מר יוסף ניסן: אבל רונית-

גב' רונית ד. עייאש: עלה על אבן שפה.

מר יוסף ניסן: רונית אבל את מציעה, תגידי לי מה לעשות, מה לעשות? אני שואל.

גב' רונית ד. עייאש: נו באמת אלעד המהנדס, מה אתה רוצה ממני?

גב' עדנה זטלאוי: לא היה להם נתיב דרך ה-

גב' רונית ד. עייאש: היה מגבילי גובה-

מר יוסף ניסן: היה מגבילי גבוה.

גב' רונית ד. עייאש: שברו אותם.

מר יוסף ניסן: שברו אותם... שני וחמישי כן.

גב' רונית ד. עייאש: יופי. שים מצלמות תחייב את מי ששובר אותם.

גב' עדנה זטלאוי: הכניסה לא הייתה משד' הזית?

גב' רונית ד. עייאש: אני לא מצליחה להבין את זה.

גב' עדנה זטלאוי: לשרונית?

גב' רונית ד. עייאש: ישר, ישר, בכיכר כל הדרך עד שרונית דוך-

גב' עדנה זטלאוי: רימון, רימון, ויש שם בכלל כיכרות-

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: תודה, בכל כיכר יש לה תמונה למשאית הזאת, בכל כיכר, אני נסעתי אחריה היום-

מר שלומי שטרית: יש לך את המספר שלה?

גב' רונית ד. עייאש: יש הכול.

מר דני מלכה: תעבירי לי את המספר.

גב' רונית ד. עייאש: הכול יש, אני אומרת לכם היום הייתי בשוק.

גב' עדנה זטלאוי: למה יש שלט שאומר שלמשאיות אין כניסה?

גב' רונית ד. עייאש: הורדתם אותו, היה שלט-

גב' עדנה זטלאוי: אז מה אתה רוצה לעשות עם המספר?

גב' רונית ד. עייאש: והורדתם אותו. למה הורדתם אותו.

מר דני מלכה: האם הוא דהר ביישוב, זה לא קשור אם מותר להיכנס או לא.

מר יוסף ניסן: מה זה דהר? ... נראה שרונית אמר שהוא דהר.

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, אני לא... בסנסור של מהירות משטרה.

מר יוסף ניסן: נו זהו, אז מה.

גב' רונית ד. עייאש: אבל היה שלט אסור להיכנס ללהבים, למה הוא על הרצפה? 2 עם הבטונדות השכיבו אותו.

מר יוסף ניסן: כי אין לנו פתרון אחר למשאית מה זאת אומרת?

גב' רונית ד. עייאש: אני מצטערת, אני חושבת שסכנת היישוב-

מר יוסף ניסן: אין לנו פתרון אחר, אבל אין בעיה-

גב' רונית ד. עייאש: התושבים של היישוב הרבה יותר גדולה מאשר, תהיו יצירתיים.

מר שלומי שטרית: ... המשאיות מהכניסה הצפונית דרך העפר. אתה יודע כמה משאיות, אלעד תקשיב, אתה יודע כמה משאיות... שם.

מר יוסף ניסן: לא, אבל מבית העלמין אולי.

מר שלומי שטרית: עוד 500 וילות, עזוב את כל עברייני הבנייה-

מר יוסף ניסן: נעלה את זה לוועדת תנועה, בסדר? החלטה, הנושא יעלה לוועדת תנועה.

מר דני מלכה: ועדת תנועה תמרור שונה, אין כניסה לתוך היישוב מצד ימין-

גב' רונית ד. עייאש: היה, היה.

מר דני מלכה: תעבור דרך בית העלמין ונגמר הסיפור.

גב' רונית ד. עייאש: היה דני, היה. החלטתם לשנות משהו

שמסכן את התושבים, תעדכנו. תגידו סליחה אלה הנסיבות, אבל מה זה אתם משנים משהו שמסכן תושבים בצורה ישירה הרבה יותר.

מר שלומי שטרית: האמת היא שהבנייה הגדולה הייתה הדיור המוגן, גם נכנסו משאיות, עכשיו זה וילות זה פחות, אבל עדיין-

מר יוסף ניסן: עד שסיימו אנחנו סגרנו את זה, עד שסיימו אנחנו סגרנו.

מר דני מלכה: האמת שפתחנו כשהדיור המוגן כבר היה בשלבים של-

גב' רונית ד. עייאש: זה לא משנה דני.

מר דני מלכה: בסדר, אני לא אמרתי משנה או לא משנה, אני מדבר על עובדות.

לסעיף 8 - שאילתות.

מר יוסף ניסן: חברים בואו נתקדם ונעשה סדר.

גב' עדנה זטלאוי: יוסי אתה לא סוגר את הישיבה הזאת?

מר יוסף ניסן: לא, יש את השאילתות של כפיר.

עו"ד קרין כהן: אבל יש פה מינוי, יש נושא אחר-

מר יוסף ניסן: כן, אנחנו אישרנו אותו.

גב' רונית ד. עייאש: אישרנו.

מר יוסף ניסן: להבא 2 שאילתות שמנוסחות בצורה של שאלה, שאילתות עם כותרת שאילתות לישיבת מועצה ככה זה בצורה זה מסודרת. אגב שלחתי את הנוהל הזה בוואטסאפ לכל חברי המועצה.

גב' רונית ד. עייאש: לא הבנתי את ה-, כן ראינו.

מר יוסף ניסן: להבא, יש גם ספר פה ורוד אפשר להסתכל. אז בואו נענה על 2 השאלות שכפיר רוצה.

מר שלומי שטרית: הוא כתב 8 למה 2 רק?

מר יוסף ניסן: לא, אז הוא אומר אם מותר רק 2 אז הוא ... 3, הוא מייחס-

גב' עדנה זטלאוי: תכניות, תכניות.

מר יוסף ניסן: זה תכניות, תכניות עבודה כתובות לשנת 2020. אז כן יש כוונה לאחר אישור התקציב, זה כבר בהכנה גם בחינוך גם בביטחון וגם בהנדסה, בכל מחלקה תהיה תכנית עבודה שתדבר על השנה הבאה, גם תפורסם לציבור עם יעדים ומטרות וכל מה שצריך.

אבל רק שנייה שאלה, כי שנה שעברה גם סיכמנו את זה בשיבת מועצה, אמרנו שאחרי 3 חודשים יהיו תכניות עבודה, עברה שנה שלמה ולא הייתה תכנית אחת, לפחות לא הוגשה למועצה.

מר כפיר מימון:

עניתי לך שתוכנית העבודה שאיתה עבדנו הוא למעשה התקציב, תקציב זה סוג של תכנית עבודה שאומר לך יש לך תקציב זה לככה, זה לככה וזה לככה, וככה התנהלנו, זה היה משהו שכבר נגזר עלינו. היום אנחנו עובדים עם תקציב שלנו לשנה הבאה ותהיה תכנית עבודה מסודרת עם יעדים, וגם מקווה שנעמוד בהם. בסדר? עכשיו אנחנו מתייחסים לשאלה 7 בנושא הכנסות. אז קודם כל ככה, אגב אני אשמח שתיקח ועדת הכנסות, נפתח את ועדת ההכנסות, באמת תביא שקל למועצה, תביא.

מר יוסף ניסן:

אתה באמת אומר?

מר כפיר מימון:

בחי.

מר יוסף ניסן:

אז אמרתי לך את זה כבר בשיבות מועצה קודמות, אתה כנראה לא מבין את ההבדל ביני לבינך. אתה ראש מועצה בשכר ואני מתנדב פה ו-

מר כפיר מימון:

בסדר, אבל כל מתנדב פה לוקח משהו.

מר יוסף ניסן:

זהו-

מר כפיר מימון:

עושה משהו.

מר יוסף ניסן:

או שכן או שלא.

מר כפיר מימון:

בסדר.

מר יוסף ניסן:

אתה יודע, אני יכול לתת לך גם רעיונות ואתה צריך להוציא אותם-

מר כפיר מימון:

100% אז בסדר.

מר יוסף ניסן:

אז מה אתה אומר בעצם שאתה לא יכול...

מר כפיר מימון:

לא, אז הנה בוא נפרט, בסדר? הגשנו סדר גודל של 15 קולות קוראים, אפשר לעבור עליהם, אני עוד מעט אעבור עליהם. יש במשרד הפנים קרן שנקראת קרן לתיקון עיוותים, ואנחנו בעזרת קובי שמכיר את הרפרנט של משרד הפנים אנחנו עובדים בכיוון הזה. אם יהיה לנו מזל והרבה רצון נוכל לקבל סדר גודל של 500,000 ₪ מהקרן הזאת. אבל זה באמת משהו שאנחנו מכוונים אליו, אני לא יודע אם הוא ייקרה, מכיוון שהקרן הזו היא נועדה במשרד הפנים לתקן עיוותים ברשויות חלשות, ברשויות ערביות, זה המסר שככה קיבלתי, אבל אני לא מוותר ואנחנו כן נגיש, דווקא בגלל שאנחנו חתך סוציו אקונומי גבוה אין לנו תקציבי

מר יוסף ניסן:

מדינה, יש פה עיוות מסוים שאנחנו נמצאים בו, ואני חושב שהקרן הזאתי היא קרן שיכולה לתקן את העיוות הזה, אז אנחנו מה שנקרא נירה בכיוון הזה. קולות קוראים שהגשנו, אתם צריכים להבין הקולות קוראים שבדרך כלל מגישים במהלך השנה הם לשנה הבאה, כי תקציב המדינה הוא סגור, כשמתחילה שנה זה תקציב שנבנה ל-2019 במשרדי ממשלה, וכדי לקבל ב-2019 אתה צריך להגיש ב-2018 את הקול קורא שדנים בו במהלך 2019 ומאשרים לך או לא מאשרים לך את התקציב, ככה עובד תקציב מדינה ומשרדי ממשלה. אז עכשיו למשל הגשנו לפני חודשיים את הקול קורא של המשרד לביטחון פנים את ה-2 מיליון ₪, אנחנו נקבל תשובה בשנה הבאה, אם אנחנו נקבל או לא נקבל. אבל יש חלק מהקולות קוראים שהם כן, הגשנו אותם וכן היו לשנה, אם תרצו אני אפרט לכם אחד אחד. איכות סביבה קיבלנו, עדיין לא קיבלנו 134,000 ₪.

מר שלומי שטרית: מפעל הפיס קיבלת.

גב' רונית ד. עייאש: וזה רוטינה, כל שנה מגישים את הקולות קוראים. אין פה משהו חריג.

מר יוסף ניסן: יש כמה קולות קוראים שלא היו בשנים האחרונות וכן הגשנו. אגב ביקשתי מעדנה, עדנה אחראית על קולות קוראים-

גב' עדנה זטלאוי: לא, אני לא אחראית, אני לקחתי על עצמי בינתיים אחריות.

מר יוסף ניסן: סליחה, היא לא אחראית, היא לקחה אחריות, והיא באמת מעניינת את המחלקות השונות בקולות הקוראים שנוגעים לדבר. אגב למשל במשרד הכלכלה המועצה בכלל לא ידעה שזה קיים והם עוזרים לעסקים קטנים, והשנה נקבל מהם סדר גודל של 80,000 ₪, כולל חצי משרה לקידום עסקים קטנים ועוד תכניות ועוד הרצאות ופעילויות, ולמה לא ואנחנו בפנים. יש עוד כמה קולות קוראים שלא היו בשנים שעברו וכן הגשנו.

גב' עדנה זטלאוי: כמו האחרון למשל.

מר יוסף ניסן: כמו האחרון, איפה זה?

גב' עדנה זטלאוי: מה זה היה שוק האיכרים.

מר יוסף ניסן: כן, שוק האיכרים. מימון אירועי שוק איכרים, קול קורא ממשרד החקלאות על 450,000 ₪, הלואי ונקבל, טרם התקבלה הרשאה. קול קוראים להעשרת ספרי לימוד, משרד החינוך 56,000 ₪.

???: זה רוטינה.

מר יוסף ניסן: טרם התקבלה. קול קורא לרובוטיקה 36,000 ₪, עוד פעם איכות הסביבה טרם התקבלה ההרשאה. חוק נוער כן קיבלנו, נוער בוחר ערך כדרך קיבלנו. קול מדע משרד המדע-

משרד המדע קיבלנו רובוטיקה.

גב' בתיה הרפז:

רובוטיקה, משרד הדתות קיבלנו, מאירים את להבים קיבלנו זה אירועי תרבות. משרד החינוך זה תרבות יהודית גם קיבלנו, פרויקטים של שלום שבת גם קיבלנו, בשבילי מורשת גם קיבלנו, לספורט גם התקבל למתנ"ס 133,000 ₪, משרד החינוך עיר הילדים גם התקבל 40,000 ₪. בקיצור קיבלנו 417,000 ₪, טרם קיבלנו 680,000 ₪.

מר יוסף ניסן:

לפחות עוד 2 קולות קוראים שאני מחכה שיצאו... וקרן קיימת תרומות-

גב' עדנה זטלאוי:

כן, ויש גם את ה-

מר יוסף ניסן:

יש קול קורא של המשרד להגנת הסביבה לאשכולות, הולך להיות פה בדרום על הצטרפות של יישובים לאשכולות.

גב' עדנה זטלאוי:

וגם קול קורא לביטחון פנים 2 מיליון ₪. עוד פעם זה יעלה גם כן מחר בישיבה, אני מקווה שילכו לקראתנו, נדרשנו להבהרות, הבהרנו להם בדיוק מה הם צריכים.

מר יוסף ניסן:

הכיוון הוא טוב.

מר דני מלכה:

מה?

מר יוסף ניסן:

אני אומר הכיוון הוא טוב.

מר דני מלכה:

כן, כן, כיוון טוב, בהחלט כיוון טוב.

מר יוסף ניסן:

הם התייחסו לזה וביקשו הבהרות וביקשו תוספות.

מר דני מלכה:

חוץ מזה סוציו אקונומי 9 לא תקבל שקל מאף אחד.

מר שלומי שטרית:

לא, לא, זה לא קשור לסוציו אקונומי זה בדיוק העניין, זה לא קשור לסוציו-

מר יוסף ניסן:

לא, יש קולות קוראים-

גב' עדנה זטלאוי:

יש קולות קוראים שהם לא קשורים לסוציו אקונומי.

מר יוסף ניסן:

שתנאי הסף לא קשור לסוציו.

גב' עדנה זטלאוי:

שכחו... מקולות קוראים.

מר שלומי שטרית:

זה העניין-

מר יוסף ניסן:

קרן לתיקון עיוותים זה לא רק למי שביטלו לו את...?

עו"ד קרין כהן:

אפשר להתייחס?

מר כפיר מימון:

מר יוסף ניסן: כן בהחלט.

מר כפיר מימון: אז קודם כל אחלה שיש קולות קוראים ויש מישהו שאחראי כדי להביא יותר. אני חושב אבל שצריך לחשוב לשנות את התפיסה במקום לקושש כל היום את הידיים בממשלה במשרדי הממשלה, לייצר לנו עצמאות כלכלית. קודם כל לשנות את החשיבה, להתחיל לחשוב על מקורות הכנסה שהם לא תלויי משרד ממשלה, בנוסף על זה שבזמן הקצר אנחנו נצטרך להמשיך לקחת מהם כל מה שאפשר.

מר שלומי שטרית: שיגיש תכנית.

גב' רונית ד. עייאש: ...

מר יוסף ניסן: כן אבל עוד פעם, אני מסכים עם הדברים זה קל להגיד זה לא פשוט לבצע, המשולש הזה הצפוני שלנו הוא כן בהליך של תכנון. יש לנו ישיבה עם מתכנן המחוז וזה באמת העתיד הכלכלי של להבים, העצמאות הכלכלית של להבים תגיע מהמשולש להערכת.

גב' רונית ד. עייאש: לא התנגדת... המשולש? לא, אין לי כוח. תן לי, תן לי...

מר יוסף ניסן: הייתי אופוזיציה חכמה רונית.

גב' רונית ד. עייאש: אתה אופוזיציה חכמה, חכמה זה כבר ניגוד, די יוסי הגזמת, עפת על עצמך.

מר יוסף ניסן: לא, כי הציבור בחר.

גב' רונית ד. עייאש: עפת על עצמך יאללה.

מר יוסף ניסן: טוב. עוד משהו למישהו?

גב' עדנה זטלאוי: יאללה סגור את הישיבה.

מר יוסף ניסן: תודה רבה לכם.

(-)
 גב' עדנה זטלאוי
 מזכירת המועצה

(-)
 מר יוסף ניסן
 ראש המועצה

הערה: מסטנוגרמה זו הוסרו חלקים אשר אינם שייכים לסעיפי סדר היום.